

Szerkesztőségi cikk: Hogyan írjunk minőségi kutatási cikket, és hogyan kerüljük el annak visszautasítását?^{1 2}

Link: <https://doi.org/10.13140/RG.2.2.11883.82726>

Absztrakt

A benyújtott cikkek szerkesztői elutasítása a kutató szempontjából rendkívül frusztráló és demotiváló folyamat lehet, de a szerkesztő számára is időigényes és létfontosságú lépésnek számít a folyamatban, mivel az ő feladata olyan megfelelő cikkek kiválasztása, amelyek megfelelnek a további felülvizsgálat és ellenőrzés szükséges kritériumainak. A folyóiratszerkesztőktől e szerkesztőségi cikkben kapott visszajelzések rávilágítanak arra, hogy sok tudós jelentős hiányosságokkal bír a folyóirat értékelési folyamatának és a bírálati szakaszba való továbblépés elfogadási kritériumainak megértése tekintetében. Ez a szerkesztőségi cikk értékes, „bennfentes” nézőpontot kínál a szerkesztő szemszögéből az elutasítási folyamatról, kilenc vezető folyóiratszerkesztő eltérő szemszögén keresztül bemutatva. A szerkesztők mindegyike kifejti saját nézőpontját az elutasítás számos okáról, és kulcsfontosságú betekintést nyújt a kutatóknak arról, hogyan igazítsák beküldött anyagaikat a folyóirat konkrét követelményeihez és a szükséges minőségi kritériumokhoz, miközben bizonyítják a jelentőségét, illetve az elmélethez és a gyakorlathoz való hozzájárulását. Ez a szerkesztőségi cikk a szerkesztők eltérő nézőpontjaiból származó legfontosabb megállapítások tömör összefoglalóját tartalmazza, és ezzel rövid idő alatt jelentős értékkel és haszonnal járul hozzá a tudósok és az ipari kutatók munkájához egyaránt.

1. Bevezetés

A folyamatot, amelynek során megállapítják, hogy egy beküldött kutatási cikk nem egyezik meg az adott folyóirat céljaival és tárgykörével, illetve nem felel meg az elvárt pontosságnak és minőségnek, az **előszűrés során történő visszautasításnak** nevezik. A bírálati folyamatnak ezt az elemét általában közvetlenül a folyóirat szerkesztője vagy a szakosodott alszerkesztők csoportja végzi. Csak azokat a beküldött cikkeket küldik ki a bírálóknak, amelyekről úgy ítélik meg, hogy megfelelnek az első szerkesztői szűrésnek, majd a bírálók részletes szakértői vizsgálatot végezhetnek arról, hogy alkalmasak-e arra és újszerűek-e ahhoz, hogy közvétegyék az adott folyóiratban.

A cikkük elutasítását átélő kutatók számára a visszautasítás fájdalmas és frusztráló élmény lehet, ha a szerzők nagy elvárásokat támasztottak a beküldött cikkre. Hasonlóképpen, az elutasító döntés időigényes és rendkívül kiábrándító folyamat lehet a szerkesztők számára is, mivel a beküldések jelentős részét már ebben a kezdeti szakaszban elutasítják, talán mert a szerzők talán nem igazították

¹ Az oktatási anyagnak szánt tanulmány **Yogesh K. Dwivedi, Laurie Hughes, Christy M.K. Cheung, Kieran Conboy, Yanqing Duan, Rameshwar Dubey, Marijn Janssen, Paul Jones, Marianna Sigala, Giampaolo Viglia (2022): Editorial: How to develop a quality research article and avoid a journal desk rejection, *International Journal of Information Management*, 62(102426), <https://doi.org/10.1016/j.ijinfomgt.2021.102426>** alapján készült.

Készítette: Sasvári Péter, egyetemi docens, Nemzeti Közszolgálati Egyetem Államtudományi és Nemzetközi Tanulmányok Kar, Közszerkezési és Infotechnológiai Tanszék, 1083 Budapest, Ludovika tér 2. E-mail: Sasvari.Peter@uni-nke.hu

² Az alábbi közlemény a Nemzeti Közszolgálati Egyetem Államtudományi és Nemzetközi Tanulmányok Kar gondozásában megjelenő **Államtudományi Hírlevél** Tudományos sarok rovatában jelent meg. A korábbi hírlevelek elérhetőek az alábbi honlapon keresztül: [https://antk.uni-nke.hu/kutatas-tudomanyos-
elet/allamtudomanyi-hirlevel/aktualis-szamok](https://antk.uni-nke.hu/kutatas-tudomanyos-elet/allamtudomanyi-hirlevel/aktualis-szamok)

írásaikat a folyóirat tárgyköréhez, minőségéhez és jelentőségéhez (Craig, 2010, Flanagan, 2021, Stolicy, 2017), vagy nem nyújtottak elegendő kutatási hozzájárulást (Billsberry, 2014, Hierons, 2016, Hulland, 2019). A kulcsfontosságú folyóiratokhoz benyújtott anyagok számának növekedése, különösen az olyan országokból, mint India, Brazília és Kína, súlyosbította a helyzetet, mert gyengébb dolgozatok sokasága került be a folyamatba, hogy aztán már ebben a korai szakaszban elutasítsák őket (Ansell és Samuels, 2021, Ashkanasy, 2010).

A folyóiratok bírálati és elfogadási folyamata megköveteli a véges számú egyetemi tárgy-szakértő segítségét és szakértelmét, akik önkéntes és jószolgálati alapon ajánlják fel szolgáltatásaikat az egyes folyóiratoknak. A folyóiratok általában három vagy több bírálót kérnek fel, akik mindegyike a saját meglátását és nézőpontját fejtik ki a beadott cikk vonatkozásában. A szerkesztőknek azonban általában öt-tíz bírálót kell megkeresniük, hogy biztosítsák a szükséges elköteleződést, ami jelentős késedelmet okoz a bírálati folyamatban (Ansell & Samuels, 2021; 5.). Következésképpen a szerkesztők figyelnek az értékes bírálói erőforrásaikra, és általában inkább előzetesen visszautasítják a cikket, minthogy rossz minőségű anyagokat küldjenek ki, amelyek pazarolnák a bírálók értékes idejét, és végül a folyamat további szakaszában visszautasításra kerülnének (Bannister & Janssen, 2019).

A szakirodalom kiemelte a visszautasítással foglalkozó kutatások szűkös szintjét (Balyakina & Kriventsova, 2021). Meglévő tanulmányok elméleteket állítanak fel a háttérben meghúzódó okokról és intézményi gyakorlatokról, amelyek 20–50% közötti formai visszautasítási arányt eredményeznek (Ansell and Samuels, 2021, Balyakina and Kriventsova, 2021, Hassell, 2021). Egyértelmű, hogy jelentős szakadék tátong a szerzők céljai és elvárásai, valamint a folyóiratszerkesztők követelményei között. E szerkesztőségi cikk mozgatórugója, hogy a helyzet javuljon. Ezt a szakadékot szeretnénk áthidalni, új betekintést és nézőpontot nyújtva kilenc vezető folyóiratszerkesztőtől, akik „bennfentes” élményeik alapján számolnak be az előszűrés során történő visszautasítás okairól, és útmutatást adnak a szerzőknek, hogy a publikációs folyamat e kritikus szakaszán túljussanak. A szerkesztők nézőpontjait a következő részben soroljuk fel, ahol mindegyikük saját, adott folyóiratukkal kapcsolatos tapasztalataira hivatkozik. Meg kell jegyeznünk, hogy a következő szakaszban a kilenc szerkesztő megjegyzéseit és javaslatait szerkesztetlenül, közvetlenül a szerkesztőktől kapott formában közöljük. Bár ez a megközelítés eredendően egyenetlenséget teremt a logikai folyamatban (Dwivedi et al., 2021a, Dwivedi et al., 2021b, Dwivedi et al., 2020, Dwivedi et al., 2015), megragadja viszont a szerkesztők különböző szemszögét és a formai átvilágítási és elutasítási folyamattal kapcsolatos különböző szempontokhoz fűződő ajánlásait. A szerkesztői szempontok és útmutatók kulcsfontosságú témaköreinek általános megvitatását a harmadik szakasz tartalmazza. Az utolsó szakasz hasznos összefoglalót ad a szerzőknek arról, hogyan kerülhetik el az előszűrés során történő visszautasításokat.

2. A szerkesztők szempontjai

2.1. Christy M K Cheung professzor [CMKC], az *Internet Research*³ főszerkesztője

Ha az előszűrés során történő visszautasítást kap, az a legtöbb szerző számára rendkívüli csalódást és frusztrációt okozhat. Köszönöm Dwivedi professzor úrnak a lehetőséget, hogy megoszthatom az *Internet Research* szerkesztőségi munkám során szerzett észrevételeimet. Bár a megosztás kizárólag az *Internet Research*höz kapcsolódó tapasztalataimon alapul, az általam azonosított okok más lektorált folyóiratoknál is gyakran előfordulnak. Remélem, hogy észrevételeim a szerzők számára nyújtanak néhány támpontot kézírataik jobb elkészítéséhez és a beadási folyamat egyszerűsítéséhez.

³ D1-es folyóirat, <https://www.scimagojr.com/journalsearch.php?q=17493&tip=sid&clean=0,https://support.mtmt.hu/journalsearch?stext=1066-2243>

1. ok

Nem egyezik a folyóirat céljaival és tárgykörével

Ez a formai elutasítás legfőbb oka az *Internet Research*nél.

Az *Internet Research* az információs technológiákkal (ideértve az internetet is) kapcsolatos kutatási témák széles skálájáról publikál. Kifejezetten olyan kutatásokra összpontosítunk, amelyek elméleti meglátásokat és értelmezéseket mutatnak be az információs erőforrásokhoz való tömeges, nyilvános hozzáférésekből eredő lehetséges társadalmi, etikai, gazdasági és politikai következményekkel foglalkozó témákkal és kérdésekkel kapcsolatban. Alkalmanként azonban olyan írásokat is kapunk, amelyek elsősorban technikai kérdéseket, például a rendszerfejlesztést vagy az informatikai architektúrát vizsgálják. A formai elutasítás kizárólag a folyóirat olvasóközönségének való megfelelésen alapul.

Javaslatok a szerzőknek:

- Olvassa el figyelmesen a célfolyóirat céljait és tárgykörét.
- Nézze át a kiválasztott folyóirat legutóbbi számaiban megjelent tanulmányokat.
- Jelentkezzen önkéntes bírálónak a kiválasztott folyóirathoz.

2. ok

Az újdonság és a jelentőség hiánya

Az *Internet Research* szilárd elméleti alapokon nyugvó kéziratokat vár el. Ugyanakkor olyan kéziratokat is keresünk, amelyek fontos kérdésekkel foglalkoznak, elméleteket fejlesztenek és új elméleti meglátásokat kínálnak. Azokat a kéziratokat, amelyek egyszerűen csak egy jól bevált elméletet alkalmaznak, és azt új kontextusban (például új technológiák) vagy bizonyos országokban tesztelik anélkül, hogy új elméleti meglátásokat adnának hozzá, vagy kiemelnék egyedi hozzájárulásait, nem valószínű, hogy elküldjük szakértői értékelésre.

Javaslatok a szerzőknek:

- A kísérőlevélben mutassa be munkája újdonságát és jelentőségét.
- Fordítson figyelmet a strukturált absztraktra, és használja ki azt lehetőségként arra, hogy kiemelje a kutatása újdonságát és jelentőségét.

3. ok

Felkészületlenség

Fontos az első benyomás. A kézirat benyújtásának előkészületi munkálatai befolyásolják, hogy a kéziratát sikeresen elküldik-e a bírálóknak. Három gyakran előforduló probléma: (1) kifogásolható nyelvhelyesség, (2) a kézirat bemutatása és (3) etikai kérdések. A szerzők a kézirat előkészítése során tegyék fel maguknak a kérdést:

- Kifogásolható nyelvhelyesség: Mennyire olvasható a kézirat? Lektorálták-e a kéziratot a gépelési és nyelvtani hibák javítása érdekében?
- A kézirat bemutatása: A szerző a szerzői útmutatónak megfelelően készítette el a kéziratot? A kéziratban szereplő összes hivatkozás szerepel a hivatkozási listában, és megfelelő hivatkozási stílust használt? Ellenőrizte a kézirat formátumát és hosszát?
- Etikai kérdések: Foglalkozott a kutatással kapcsolatos, szükséges etikai normákkal? Tisztában van az esetleges vagy nem szándékos plágium fogalmával (például, ha valaki saját műveit plagizálja)?

Javaslatok a szerzőknek:

- Kövesse a szerzői útmutatót a tanulmány elkészítése során.
- Használjon szöveghasonlóság-ellenőrző eszközöket, amelyek segítenek az esetleges plágium felderítésében.
- Vegyen igénybe professzionális kézirat-előkészítési szolgáltatásokat.

2.2. Kieran Conboy professzor [KC], az European Journal of Information Systems⁴ társfőszerkesztője

1. Egy témát fejtsen ki: egyetlen témát

A folyóiratokban szerzőként és szerkesztőként szerzett tapasztalataim alapján teljesen világossá vált, hogy egyes szerkesztőknek és társszerkesztőknek megvannak a maguk preferenciái (vagy akár fétiseik), amikor arról van szó, mit szeretnének látni egy cikkben. Egyeseket az **elmélet** vagy a **módszer**, másokat a vizsgált technológia vagy kontextus vagy pedig a tervezett hozzájárulás hozza lázba. Reméljük, hogy olyan szerkesztőt kapunk, aki kiegyensúlyozott és nem túlságosan heves, amikor olyan dolgot elutasításáról van szó, amelyek nem felelnek meg az általa választott kritériumok alapján felállított szokatlanul magas színvonalnak. Én azonban azt tapasztaltam, hogy általában nem egy adott rész jelenti egy cikk bukását. A szerkesztők általában optimista társaság, és gyakran hajlandóak szemétként hunyni a cikk egy-egy gyenge része felett, ha a téma átfogóan jelentős, vagy ha a lektorálás után azzá tehető. A probléma akkor jelentkezik, ha a téma nem jelentős, nem világos, nem létezik, és a cikk egésze nem összefüggő. A célkitűzések lehetnek nagyon világosak és jól motiváltak, a módszer hatásos, az eredmények pedig nagyon meggyőzőek. Sajnos, ha a módszer nem felel meg a célkitűzésnek, és a kifejtett hozzájárulás nem következik logikusan sem a megadott célkitűzésekből, sem az elméletből, sem a módszerekből, akkor a végeredmény általában negatív. Ez igazán kiábrándító, amikor a cikk minden egyes része önmagában is elég erős. Ezért a kézirat elkészítésekor az első számú feltétel, hogy az elejétől a végéig egyetlen témát fejtsünk ki.

2. Célozza meg a közönséget a témával

A tudósok csoportokban gondolkodnak és cselekednek, akár tudatában vannak ennek, akár nem. Ezért hajlamosak azt kedvelni, ami a csoportjuk számára ismerős. Mindig is meglepett, hogy a szerkesztők döntését mennyire befolyásolja a szakaszok hossza, az elméleti kontra empirikus összetevők súlyozása, sőt még a stílus és a formázás is. Engem személy szerint nagyon aggaszt minden, ami homogén tartalmat teremt egy folyóiratban. Szörnyű lenne, ha minden cikk ugyanolyan sablonra épülne. Nem hiszem, hogy előnyös, ha egy folyóirat tartalmának megjelenése és hangulata befolyásolja a kutatási tervvel kapcsolatos alapvető döntéseket. A cél legyen a legjobb kutatások kidolgozása, nem pedig az, hogy (csak) bekerüljenek a szóban forgó folyóiratba. Javasolom azonban, hogy ismerje meg a folyóirat közönségét – azt a csoportot, amelyhez beküldi az anyagot. Magyarázza el, kutatása hogyan illeszkedik a céljukhoz és a stílusukhoz. Ha nem illeszkedik, akkor az számomra nem feltétlenül rossz dolog. Sőt, szerintem nagyszerű lehet. Ha azonban eltér, akkor fontos elmagyarázni nekik, hogyan és miért különbözik, és hogy a kutatásának közzététele hogyan fogja növelni a folyóirat értékét, hozzájárulását és sokszínűségét. Ellenkező esetben nagy a kockázata a visszautasításnak.

3. Témájának és hozzájárulásának (egy kicsit) prométheuszivá tétele

Nemrég írtam, hogy az IS-kutatásnak forradalmi gondolkodásra kell ösztönöznie, eddig elképzelhetetlen „prométheuszi ugrásokat” kell kiváltania (Conboy, 2019). Az IS-kutatásnak mint tudományagnak arra kellene törekednie, hogy a társadalmat a megszokott kényelemtől és a mindennapi élet rutinjától eltérő világba lendítse előre, hogy lehetővé tegye a kreatív gondolkodást és a látásmódot, hasonlóan ahhoz, ahogyan a tűzről gondolkodtak annak feltalálása előtt. Természetesen könnyű a szerzőket arra biztatni, hogy lépjenek túl az egyszerű „részfelmérésen” és a korábbi cikkekre ráépülő kutatáson, és olyan kutatásokat végezzenek, amelyek ilyen alapvető ugrásokat tesznek. Igazából az a valóság, hogy a sikeres kutatóközösséghez mindenféle típusú tanulmányra szükség van – a kis és a korábbi cikkekre ráépülő tanulmányoktól kezdve a nagy, bomlasztó, prométheuszi tanulmányokig. A legtöbb tanulmányt nem azért utasítják el, mert túl kevésnek vagy éppen túl soknak

⁴ D1-es folyóirat: <https://www.scimagojr.com/journalsearch.php?q=15074&tip=sid&clean=0,https://support.mtmt.hu/journalsearch?stext=1066-2243>

minősítik, hanem azért, mert túl- vagy alulértékelik a munkájuk hozzájárulását. Néha az absztraktból és a motivációból arra következtetünk, hogy ez a tanulmány mindent meg fog változtatni, amit jelenleg igaznak tartunk, de aztán a későbbi hozzájárulás nem olyan lenyűgöző, mint amilyennek eredetileg feltételeztük. Más esetekben egy kezdetben hétköznapi és újdonság híján lévő tanulmányról kiderül, hogy nagyon is lenyűgöző, de csak akkor, ha az utolsó oldalig elolvassuk; és sok szerkesztő már azelőtt eldöntötte, hogy ezt formai okokból elutasítja.

2.3. Yangqing Duan professzor [YD], az International Journal of Information Management⁵ társszerkesztője

A szakértői bírálók idejének hatékony kihasználása és a bírálati folyamat hatékonyságának javítása érdekében a folyóiratbeküldéseket a szerkesztő vagy a társszerkesztők anélkül is visszautasíthatják, hogy azokat elküldenék bírálatra. Az előszűrés során történő visszautasításnak számos oka lehet, de a legtöbb néhány kulcsfontosságú szempont miatt történik. Tapasztalataim alapján a következő fő okait szeretném kiemelni a „Miért utasítják vissza a szerkesztők a beküldéseket?” kérdésnek:

1. **A téma kívül esik a folyóirat tárgykörén** – Az első és legfontosabb, hogy a megfelelő folyóiratot kell kiválasztania a beküldéshez. A folyóirat kiválasztását nem szabad a kézirat elkészültéig hagyni. Már akkor el kell gondolkodnia azon, hogy mely folyóiratokat célozza meg, amikor kidolgozza kutatási ötletét, és elkezd a kézirat megfogalmazását. Annak bizonyítására, hogy kézirat jelentős a kiválasztott folyóirat számára, a kéziratban hivatkozzon a vonatkozó publikációkra. Szintén hasznos, ha a szerkesztőnek írt kísérőlevelében kifejti, hogy kutatása milyen jelentőséggel bír a folyóirat tárgykörére és olvasóira nézve.
2. **Elégtelen szintű újdonság és új hozzájárulások** – A kéziratát elutasíthatják, ha nagyon kevésbé igazolt és korlátozott bizonyíték áll rendelkezésre az újdonságát és az új hozzájárulásokat illetően, különösen az elmélet és a kutatás előrehaladásával kapcsolatban. Beküldhet egy jól megírt kéziratot, amely szigorú kutatási folyamatot követett, de ha nem mutat kellő újdonságot és új hozzájárulást, előfordulhat, hogy nem megy át a szerkesztők első értékelésén. E probléma elkerülése érdekében kéziratának jelentős áttekintést kell nyújtania a jelenlegi kutatásról, nagyon világosan meg kell határoznia a kezelendő kutatási hiányosságokat, és saját munkájával kell alátámasztania az új hozzájárulásokra vonatkozó állítását.
3. **Az elméleti megfontolás és támogatás hiánya** – Az elmélet fontos szerepet játszik a tudományos kutatásban, és a vezető folyóiratokban megjelent cikkektől elvárják, hogy szilárd elméleti alapokkal rendelkezzenek (Gregor, 2006); ezért a kéziratának be kell mutatnia a terület jelentős elméleteinek megfelelő megfontolását, valamint az elmélethez és az elméletfejlesztéshez való hozzájárulását. Ez úgy érhető el, hogy áttekinti a vonatkozó elméleteket, adott esetben alkalmazza az elméletet érvei és/vagy javaslatai alátámasztására, és kifejti, hogyan járult hozzá az elmélet fejlődéséhez, például a jelenlegi elméletek kiterjesztésével vagy új elméleti megértés, fogalmak vagy modellek kidolgozásával.
4. **A kutatási pontosság hiánya** – Még ha fontos kutatási témát választott is, és meggyőző érveket mutatott be az új hozzájárulásokhoz, a kéziratát akkor is elutasíthatják, ha a kutatást nem megfelelően végezte, és észrevehető hibái vannak. A kutatási pontosság utalhat arra, hogy „a munka milyen mértékben bizonyítja az intellektuális koherenciát és

⁵ D1-es folyóirat: <https://www.scimagojr.com/journalsearch.php?q=15631&tip=sid&clean=0,https://support.mtmt.hu/journalsearch?stext=1066-2243>

integritást, és milyen mértékben alkalmaz erőteljes és megfelelő fogalmakat, elemzéseket, forrásokat, elméleteket és/vagy módszertanokat" (REF, 2021, 2019). Különböző tényezők befolyásolhatják a munka pontosságát. Ezek kapcsolódhatnak fogalmi zavarokhoz, a kulcsfontosságú érvek hibáihoz és leggyakrabban a nem megfelelő kutatási módszertanhoz, például a kutatási célok és a választott kutatási módszerek közötti helytelen összhang, a helytelen mintavételi stratégia, a rossz adatminőség, a kiválasztott válaszadók esetleges elfogultsága, nem megfelelő adatelemzési technikák, az adatelemzés szigorának hiánya stb.

5. **A fogalmazás kifogásolt minősége** – Kritikus fontosságú, hogy a kézirat a tudományos írás legjobb minőségét mutassa, és megfeleljen az előírt minőségi előírásoknak ahhoz, hogy a publikálás szempontjából figyelembe lehessen venni. A kifogásolt minőségű fogalmazás komolyan befolyásolja a kézirat érthetőségét és olvashatóságát, így már a kezdeti értékelési szakaszban elutasítható. Ha Ön nem angol anyanyelvű, elengedhetetlen, hogy kéziratát anyanyelvi lektorral lektoráltassa, vagy a nyelvi hibák kijavításához professzionális lektorálási szolgáltatást vegyen igénybe. A fogalmazás minősége azonban nem csak nyelvi probléma. A szerkezet, az érvelés tisztázása, a logikai előrehaladás, a koherencia stb. mind hozzájárulnak a kézirat minőségi színvonalához. Például követnie kell a folyóiratban megjelent legtöbb cikk hasonló szerkezetét. Felkérheti kollégáit, hogy olvassák el a kéziratát, és a benyújtás előtt kérjen őszi visszajelzést a javítás érdekében.

2.4. Dr. Rameshwar Dubey [RD], az International Journal of Information Management⁶ társszerkesztője

1. **Az előszűrés során történő visszautasítás** a szerkesztők egyik legnehezebb döntése, amit meg kell hozniuk. Mindannyian tudósok vagyunk, és tisztában vagyunk azzal, hogy a publikációk milyen fontosak az egyéni karrier alakításában. Az elutasítás hatással lehet a szerzők moráljára. A nagy erkölcsi kötelezettség ellenére úgy gondoljuk, hogy az előszűrés során történő visszautasítás az egyik legjobb módja annak, hogy megakadályozzuk a szakirodalom felhígulását. Mielőtt minőségi bírálókat jelölnék ki bármely beküldött anyaghoz, először is alaposan elolvasom a kéziratot. A legtöbbször döntenünk kell, hogy elutasítom-e a kéziratot, vagy felkérem a bírálókat a bírálatra. Azokat a kéziratokat utasítom el, amelyek tudományosan hibásak. Megfigyeltem például, hogy a legtöbb cikket sietve nyújtják be. Az IJIM-be rengeteg beküldés érkezik, és azok többsége nem empirikus jellegű. Hiszünk a sokszínűségben, és bátorítjuk a nem empirikus kutatásokat. Elvárjuk azonban, hogy a nem empirikus kutatások háromféle típusúak legyenek. Először is, számos felülvizsgálat-alapú kutatási cikket kapunk. Elvárjuk, hogy az áttekintésen alapuló cikkek a meglévő szakirodalom kritikai áttekintésén kell alapuljon, ideértve a meglévő elmélet szintézisét, új elméletet, fogalmi tanulmányokat, rendszertanokat és tipológiákat, amelyek szilárd alapot nyújtanak az információmenedzsment terület elméleti határainak kiterjesztéséhez. Másodsor, az elméletépítő cikkek kritikával illetik a meglévő elméleteket, és segítenek erős, a jövőben tesztelhető kutatási javaslatok kidolgozásában az információmenedzsment területén. Harmadsor, az információmenedzsment népszerű cikkei annak filozófiáival, történelmi vitákkal és az információmenedzsment definícióival foglalkoznak más tudományágak, például a marketing-, a pénzügyi-, a művelet- és a humánerőforrás-menedzsment metszéspontjában. Sajnos a legtöbb nem empirikus beküldés nem tartozik e három széles kategória egyikébe sem. Az IJIM

⁶ D1-es folyóirat: <https://www.scimagojr.com/journalsearch.php?q=15631&tip=sid&clean=0,https://support.mtmt.hu/journalsearch?stext=1066-2243>

tárgykörének felhígulásának elkerülése érdekében ezeket visszautasítjuk. Ezen túlmenően a legtöbb beküldés nem az információmenedzsment filozófiáján alapul.

Javaslat: A beküldésnek az információkezelés elméletén kell alapulnia, amely segít az elméleti határokat kiterjeszteni, és utat nyit az információmenedzsment területének új és izgalmas vitái előtt.

2. Számos olyan empirikus kutatási cikket is elutasítunk, amelyekből hiányzik a **tudományos pontosság**. Például gyakran elutasítjuk azokat a cikkeket, amelyekben a szerzők nem magyarázzák el, hogyan fogalmazták meg elméleti modelljüket vagy hogyan állították fel kutatási hipotéziseiket. Az adatgyűjtés során megpróbáljuk megérteni, hogyan választották ki a mintákat. Továbbá a felmérésen alapuló kutatások esetében meggyőződünk arról, hogy a szerzők az [Armstrong and Overton \(1977\)](#) iránymutatásain túlmenően elvégezték-e a nemválaszolási torzítás vizsgálatát. A legtöbb beküldésben azt vesszük észre, hogy a közös módszer torzításának eredményeit nem jól mutatják be. Határozottan javasoljuk, hogy a szerzők tekintsenek túl az egytényezős Harman-teszten ([Ketokivi & Schroeder, 2004](#)). Javasoljuk a szerzőknek, hogy e tesztek mellett a hipotézisvizsgálat elvégzése előtt ellenőrizzék az ok-okozati összefüggéseket is. Sajnos a legtöbb anyagban a szerzők olyan statisztikai eredményeket közölnek, amelyeknek nincs értelme, vagy nem sok hozzáadott értéket jelentenek a meglévő elméleti vitákhoz. Bár néha lehetőséget adunk a szerzőknek a felülvizsgálatra, amikor úgy véljük, hogy a rossz kutatási terv miatt az adatgyűjtés során okozott károkat nem lehet a felülvizsgálati szakaszban helyrehozni, a bíráló fáradtságának megspórolása érdekében a visszautasítás mellett döntünk.

Javaslat: A beküldött fájlok készüljenek tudományos pontossággal, és kerülni kell a statisztikai elemzések helytelen használatát.

2.5. Yogesh K. Dwivedi professzor [YKD], az International Journal of Information Management⁷ főszerkesztője

Az IJIM-nél nagyon magas a beérkezett beküldések száma, ezért az összes anyag szakértői bírálata hátrányosan befolyásolhatja bírálónk munkaterhelését és a munka minőségét. Ezért az IJIM kétszintű előszűrést végez, hogy kizárja azokat a beküldéseket, amelyek valószínűleg nem mennének át a teljes bírálati folyamatot, vagy mert nem illeszkednek a folyóirat tárgykörébe, vagy mert nem eléggé pontosak elméleti és módszertani szempontból. A szűrés első szintjén főszerkesztőként elolvasom a benyújtott cikket, és az alábbiakban meghatározott okok miatt elutasíthatom azokat a beküldéseket, amelyek nem felelnek meg az IJIM kritériumainak. Az első szintű szűrésen megfelelt beküldések a társszerkesztők által végzett második szintű szűrésen is áteshetnek (a tématerülettől függően). Ez további visszautasításokhoz vezethet. [2.3 Yanqing Duan professzor \[YD\], az International Journal of Information Management társszerkesztője](#), [2.4 Dr. Rameshwar Dubey \[RD\], az International Journal of Information Management társszerkesztője](#) bemutatja az IJIM két társszerkesztője által vázolt néhány okot az előszűrés során történő visszautasításra.

Az első szintű szűrés során a visszautasítás gyakori okai a következők:

1. **Duplikált és korábban visszautasított beküldések:** A beküldéseket az ellenőrzés után egyszerűen azért utasítják vissza, mert nem tartják megfelelőnek az IJIM-ben való publikálásra. Ha van olyan esetleges, elutasítási értesítési szint, hogy az anyagok bizonyos aggályok orvoslása után újra beküldhetők, az ilyen beküldéseket alaposan megfontoljuk, amikor újra benyújtják őket. Az előszűrésen elutasított anyagokat azonban nem szabad újra beküldeni, ha

⁷ D1-es folyóirat: <https://www.scimagojr.com/journalsearch.php?q=15631&tip=sid&clean=0,https://support.mtmt.hu/journalsearch?stext=1066-2243>

az elutasító értesítés nem jelzi az újbóli benyújtás lehetőségét. Ha ilyen beküldések érkeznek, azokat egyszerűen elutasítjuk. Néhány anyagot eredménytelenül újra és újra beküldenek, de a végeredmény ugyanaz – egy újabb elutasítás.

Javaslat: *Ne nyújtson be újra korábban elutasított anyagot, kivéve, ha erre konkrét módosítások után felkérlik.*

- 2. Plagizálás és saját munkák plagizálása:** A más forrásokkal (ideértve a szerzők saját, korábban közzétett munkáit is) nagymértékben megegyező tartalmú beküldéseket az eredetiség hiánya és szerzői jogi problémák miatt általában előszűrően elutasítják. Sok más folyóirathoz hasonlóan az IJIM is elutasítja a 15 százaléknál nagyobb hasonlósági arányú beküldéseket. Az ilyen beküldések elutasítása előtt azonban a hasonlósági jelentést alaposan átnézik, hogy megbizonyosodjanak arról, hogy a hasonlóság nem az elméletekkel, modellekkel és módszertanokkal kapcsolatos szokásos szavak és terminológiák használatából ered. Fontos megjegyezni, hogy az idézetekkel és hivatkozásokhoz kapcsolódó hasonlóságok nem szolgálnak alapul az elutasításhoz.

Javaslat: *A beküldéseket gondosan el kell olvasni és szerkeszteni kell a túlzott átfedések vagy más forrásokból származó plágiumok eltávolítása érdekében.*

- 3. A folyóirat/szerzői útmutatók be nem tartása:** Az első beküldéskor nem szükséges a folyóirat szerzőknek szóló útmutatója¹ szerinti teljes formázás. Azonban minden beküldésnek meg kell felelnie az alapvető formázási követelményeknek, és csatolni kell az összes szükséges fájlt. Az absztraktnak például szabványos absztraktnak kell lennie, de számos kutató strukturált absztraktot nyújt be. Hasonlóképpen, a szerzőknek szóló útmutató szerint a beküldött anyaghoz csatolni kell egy különálló, szerkeszthető fájlt, amely 3–5 pontból álló felsorolást (kiemelést) tartalmaz (pontonként legfeljebb 85 karakter, szóközökkel együtt). Gyakran előfordul azonban, hogy a kiemeléseket tartalmazó fájl teljesen hiányzik, vagy a benne szereplő pontok túl hosszúak. Az IJIM a szerzői (évszámos) formátumot követik az idézetek és hivatkozások esetében, de a beküldésekben gyakran számozott stílusban idéznek és hivatkoznak. A folyóirat emellett névtelen bírálati eljárást követ, mégis számos beküldésben a fő kéziratban szerepelnek a szerzők adatai. Ez csak néhány példa, amelyek azt sugallják, hogy vagy a szerzőknek szóló útmutatót nem vették gondosan figyelembe, vagy a beküldött anyagot már elutasította egy folyóirat, és a szerzők újra benyújtották azt az IJIM-hez anélkül, hogy bármit változtattak volna benne annak érdekében, hogy hozzáigazítsák a folyóirat útmutatójához.

Javaslat: *A beküldött anyagokat a szerzőknek szóló útmutatónak megfelelően kell formázni, és azoknak tartalmazniuk kell az összes szükséges fájlt.*

- 4. Nem illeszkedik a folyóirat tárgyköréhez:** Az előszűrés során történő visszautasítások legnagyobb hányada az IJIM tárgykörét illető „nem megfelelés” miatt történik. Gyakran kapunk olyan beküldéseket, amelyek vagy nagyon technikai jellegűek, vagy tisztán más területekre összpontosítanak, ideértve a pszichológiát, az operációkutatást, az operációmenedzsmentet, a tudásmenedzsmentet, a projektmenedzsmentet, a menedzsmentet, a termék- és innováció-menedzsmentet, a kutatáspolitikát, a marketinget, a kiskereskedelmet, az emberi erőforrás menedzsmentet, az informatikát, az információfeldolgozást, az adattudományt, a gépi tanulást, a közgazdaságtant, a pénzügyet, az egészségügyet és az orvostudományt, a könyvtártudományt stb. Az ilyen anyagokat a folyóirat és olvasóközönsége számára való megfelelésük alapján egyszerűen az előszűrés során visszautasítjuk. Számos beküldésben olyan megközelítéseket alkalmaznak, mint a matematikai modellezés és az ökonometriai elemzés, amelyek nem illeszkednek a folyóirat olvasóközönségéhez. Fontosnak tartjuk, hogy a szerzők alaposan tanulmányozzák az IJIM-ben az elmúlt néhány év során

megjelent, rendszeresen kiadott cikkeket, hogy megértsék a folyóirat jelenlegi fókuszát a publikált kutatások típusát illetően (a témák és a megközelítések tekintetében is).

Javaslat: *A beküldéseknek egyértelműen az információkezeléssel kapcsolatos kérdésekre kell összpontosítaniuk és azok vonatkozásában relevánsnak kell lenniük ahhoz, hogy átmenjenek az előszűrési szakaszon.*

5. **Nem megfelelő kapcsolat a folyóiratban már megjelent munkákkal:** Ez a pont némileg kapcsolódik az előzőhöz. Egyes beküldések középpontjában az információkezelés állhat, de előfordulhat, hogy nem használták fel az IJIM és/vagy a szorosan kapcsolódó folyóiratok vonatkozó munkáit. Ez megnehezíti az IJIM-ben folyó tudományos vitákhoz, valamint az információmenedzsmenten és a szorosan kapcsolódó területeken meglévő ismeretekhez való hozzájárulásuk értékelését. A megfelelő, aktuális idézetek segítik a szerkesztőket és a társszerkesztőket abban is, hogy megfelelő bírálókat találjanak, akik hajlandóak lehetnek a bírálat elvégzésére. Ezért az IJIM és a szorosan kapcsolódó folyóiratok lényeges és aktuális idézeteinek hiánya problémát okozhat a megfelelő bírálók meghatározásában, ami következképpen hosszú késedelmet eredményezhet a bírálati folyamatban.

Javaslat: *A beküldéseknek megfelelő kapcsolatot kell mutatniuk a célfolyóiratban és a szorosan kapcsolódó folyóiratokban nemrégiben megjelent munkákkal.*

6. **Rosszul strukturált és kidolgozott kéziratok:** A rosszul strukturált és kidolgozott beküldéseket általában az előszűrés során visszautasítjuk. Ezekből hiányozhatnak olyan fontos részek, mint a szakirodalmi áttekintés, a hipotézisek kidolgozása, az érvelés és a következtetés. A beküldések esetleg tartalmazhatják ezeket a szakaszokat, de részben kidolgozott formában. Például az ilyen beküldött anyagok gyenge motivációval bírhatnak, lehet, hogy a bevezető részben a kutatási probléma nem eléggé meghatározott, a szakirodalmi áttekintés rész nagyon leíró jellegű, az egyes hipotéziseket nem támasztják alá megfelelő eszmeccserékkel, a módszertani részből hiányozhatnak az összegyűjtött adatokkal kapcsolatos részletek (például az adatgyűjtés ideje és helye, a minta mérete), az eredményekről szóló részből hiányozhatnak a megbízhatósággal és érvényességgel kapcsolatos tesztek, és a kutatásból a válaszadók demográfiai adatai, a tárgyalás részből hiányozhat az eredmények és a meglévő szakirodalom megfelelő összegzése, és hiányozhat vagy nem kellően kidolgozott az elméleti hozzájárulások és a gyakorlatra vonatkozó hatások megvitatása. Végezetül hiányozhat vagy lehet, hogy nem eléggé kidolgozott a következtetésekről szóló rész. Az ehhez kapcsolódó egyéb problémák közé tartozik a rosszul megírt absztrakt és a nem megfelelően vagy nem következetesen formázott hivatkozások. Mindezek a problémák előszűrés során történő visszautasításhoz vezethetnek. Fontosnak tartjuk, hogy a szerzők alaposan tanulmányozzák az IJIM-ben az elmúlt néhány év során megjelent, rendszeresen kiadott cikkeket, hogy megértsék a kézirat szerkezetével és kidolgozottsági szintjével kapcsolatos elvárásokat.

Javaslat: *A beküldéseket a folyóiratban megjelenő cikkek elvárt minőségi szintjének megfelelően kell kidolgozni, hogy elkerülhető legyen az előszűrés során történő vagy a bírálók általi elutasítás.*

7. **Nem megfelelő terjedelem és nyelvi problémák:** A túl hosszú vagy túl rövid kéziratok nem valószínű, hogy túljutnak az előszűrési folyamaton. A bírálók gyakran rendkívül kritikusak a nagyon hosszú kéziratokkal szemben, mivel előfordulhat, hogy az ilyen munkák nem lényegretörők és nem világosak. Ezzel szemben a mindössze 4000 vagy 5000 szóból álló kéziratok valószínűleg nem mutatják a folyóirat által elvárt kidolgozottsági szintet. Ezenkívül számos kézirat nyelvhelyességi problémákkal küzd, hosszú mondatokat és bekezdéseket tartalmaz, amelyek negatívan befolyásolják az olvashatóságot, és ami az előszűrés során történő visszautasításhoz vezet.

Javaslat: A beküldések ne legyenek sem túl hosszúak, sem túl rövidek, a 10 000 szó körüli terjedelem elegendő teret biztosíthat egy átütő erejű kézirat kidolgozásához. A kéziratokat lektoráltatni kell, hogy biztosítsák a megfelelő folyamatosságot és olvashatóságot.

8. Elméleti és/vagy módszertani kérdések: A megfelelő elméleti alátámasztás hiánya, a rosszul átgondolt és alátámasztott hipotézisek, a nem reprezentatív minta, a nagyon kis mintaméret, valamint a nem megfelelő megbízhatóság és érvényesség a kvantitatív beküldések esetében az előszűrés során történő visszautasításhoz vezethet. A technológia átvételére összpontosító cikkek, és amelyekben a szándékot keresztmetszeti adatok alapján vizsgálják, nem pedig a viselkedés/használat vonatkozás alapján, szintén elutasításra számíthatnak. Hasonlóképpen, a kvalitatív cikkek mögött álló, megalapozott elméletépítés/kidolgozás hiánya is valószínűleg elutasítást eredményez. Fontos megjegyezni, hogy pusztán az interjúk eredményeinek leírása nem elegendő a megfelelő hozzájáruláshoz. Sajnos sok kvalitatív anyagra jellemző ez a probléma, és ezeket később az előszűrés során visszautasítjuk.

Javaslat: A beküldéseknek nagyon jól kidolgozott elméleti és módszertani részekkel kell rendelkezniük, mivel az elméleti és a módszertani pontosság is elengedhetetlen a megfelelő hozzájárulás bizonyításához.

9. Nem megfelelő kutatási hozzájárulás: A kellő témabeli és elméleti újdonság hiánya, valamint az eredmények korlátozott jelentősége és fontossága korlátozza a beküldés által kínált kutatási hozzájárulást. Egyes kutatók olyan kérdéseket próbálnak megvizsgálni, amelyeket a távoli múltban már nagyon jól körüljártak, a jelenlegi kontextusban azonban kevésbé fontosak vagy jelentősek, így nem valószínű, hogy elegendő és érdekes hozzájárulást nyújtanak. Egyes beküldések jól megvizsgált és tesztelt elméleti modellek (TRA, TPB, DoI és TAM) alkalmazásával próbálnak újonnan felmerülő kérdéseket vizsgálni, de hiányzik belőlük az elméleti újdonság, és nem valószínű, hogy továbbjutnak az előszűrés szakaszra.

Javaslat: A beküldött anyagoknak a vizsgált kutatási probléma és az alkalmazott elmélet tekintetében is megfelelő újdonságot kell felmutatniuk. A vizsgált témának fontossággal és jelentőséggel kell bírnia az aktuális kontextusban ahhoz, hogy megfelelő hozzájárulást tudjon felmutatni.

10. Bibliometriai elemzés, leíró áttekintés, metaanalízis és adatvezérelt (véleményelemzés) kutatás: Az elmúlt két évben jelentősen megnőtt a bibliometriai elemzésen, leíró áttekintésen és véleményelemzésen alapuló beküldések száma. Nem képes az ilyen típusú összes anyag mindegyike egyértelmű elméleti hozzájárulást felmutatni, amely szükséges az IJIM-ben történő publikáláshoz. Ezért nem valószínű, hogy átjutnának az előszűrés szakaszra. A bibliometriai elemzés típusú anyagokat olyan szakfolyóirathoz kell küldeni, amely ilyen kutatásokat publikál. A leíró áttekintések jól bemutatják egy adott téma kutatásának jelenlegi állását, de nem tudnak olyan elméleti kidolgozást felmutatni, amely megmutatná a jövőbeli kutatások irányát. Egyre több a metaanalízis-tanulmány, de ezek nagyrészt leíró jellegűek, és nem valószínű, hogy átmennek az előszűrésen. A metaanalízis-típusú beküldések legyenek megerősítő jellegűek, és feleljenek meg a nemrégiben közzétett útmutató cikkünkben meghatározott követelményeknek (lásd [Jeyaraj & Dwivedi, 2020](#)). Viszonylag új keletű tendencia, hogy a kutatók a közösségi médián alapuló, felhasználók által generált adatok elemzésén alapuló kéziratokat dolgoznak ki véleményelemzés alkalmazásával. Az ilyen beküldésekből általában hiányzik az elméleti alátámasztás is, ami korlátozza az átfogó kutatási hozzájárulásukat. A közelmúltban megjelent útmutató cikkünkben ([Kar & Dwivedi, 2020](#)) megvitattuk, hogyan lehet elméletet építeni és tesztelni a véleményelemzés típusú kutatásokon belül.

Javaslat: A bibliometriai elemzés és a leíró áttekintés típusú anyagokkal egy szakosodottabb folyóiratot célozzanak meg. A metaanalízis és a véleményelemzés típusú beküldéseknek meg kell

felelniük az IJIM-ben nemrégiben megjelent útmutató cikkekben meghatározott követelményeknek.

2.6. Marijn Janssen professzor [MJ], a Government Information Quarterly⁸ társfőszerkesztője

A beküldések formátumának és helyességének ellenőrzése után megkezdődik a szerkesztési folyamat. A következő lépés az anyag első átvilágítása annak megállapítására, hogy publikálható-e a cikk. Minden szerkesztő fontos felelőssége, hogy ne küldjön ki rossz minőségű kéziratot bírálatra (Bannister & Janssen, 2019). Ezt a megvalósíthatósági ellenőrzést végezheti egyetlen szerkesztő vagy több szerkesztő is, akik egymástól függetlenül értékelik a kéziratot. Előfordul, hogy a főszerkesztő végzi az első szűrést. Ha a beküldött anyag átmegy ezen a lépésen, akkor a kéziratot egy kezelőszerkesztőhöz rendelik, aki újabb szűrést végez. A kezelőszerkesztő ismét eldöntheti, hogy vajon egy jó minőségű, kiadható tanulmányról van-e szó. Ha ennek alacsony a valószínűsége, akkor az előszűrés során történő visszautasítás következik. Néha elutasítás és újbóli beküldésre való felkérésre kerül sor, ha a szerkesztő látja a tanulmányban rejlő lehetőségeket, viszont aktuális formájában az nem valószínű, hogy átmenne a bírálati folyamaton.

Az **előszűrés során történő visszautasítás** a szerkesztők általánosan alkalmazott módszere annak elkerülésére, hogy egy nem megfelelő tanulmány bekerüljön a bírálati folyamatba. A jó bírálók szűkös és értékes erőforrást jelentenek, amelyet nem szabad elpazarolni, hanem értékelni és ápolni kell (Bannister & Janssen, 2019). Egyes folyóiratok az előszűrés során visszautasítják a beküldések nagy részét. Ez nem kívánatos, mivel a szerkesztők előnyben részesítik a jó minőségű tanulmányok beérkezését. Még rosszabb azonban, ha olyan tanulmányt küldenek el bírálatra, amely valószínűleg nem lesz publikálható. Számos első osztályú folyóiratba túl sok tanulmány érkezik, miközben a bírálói kapacitás szűkös. A jó vélemény megírása időt és elkötelezettséget igényel, és nem szabad reménytelen próbálkozásokra pazarolni.

Az előszűrés során történő visszautasításnak több oka is lehet. Egyes tanulmányok esetleg nem illeszkednek a folyóirat tárgykörébe, míg más esetekben valószínű, hogy a bírálók negatív véleményt adnának, és ezért nincs értelme ezeket elküldeni bírálatra. A lényeg az, hogy a tanulmányoknak elég jóknak kell lenni ahhoz, hogy bírálatra küldjék. Ez időt takarít meg a bírálóknak, megspórolja a hosszú várakozási időt a szerzőknek, miközben a nyilvánvaló eredményekre várnak, a terhet azonban a szerkesztőre hárítja, akinek feladata az előszűrés során történő visszautasítás. A szerkesztők valójában jobban szeretnék, ha egyetlen tanulmányt sem kellene visszautasítaniuk, mivel ezzel munkát takarítanak meg. Gyakran helytelenítik a gyenge minőségű tanulmányok beküldését. Ezért fontos ez a szerkesztőségi cikk, amelynek segítségével elkerülheti, hogy ilyen nemkívánatos helyzetbe kerüljön.

A következőket ajánljuk az előszűrés során történő visszautasítás elkerülése érdekében. Az ajánlások betartása segíteni fog, de nem jelent garanciát a sikeres előszűrésre.

Kerülje a felületességet és a nyilvánvaló hibákat. Összességében az írás figyelmet és elkötelezettséget igényel. Az írás legyen rendezett. Használja pontosan az angol nyelvet, és ellenőrizze a hivatkozásokat. Beküldés előtt szükséges lépés a lektorálás. Hogyan is várhatnánk el, hogy a szerkesztők és a bírálók gondosan és figyelmesen olvassák el a kéziratot, ha a szerzők nem tették ugyanezt? Beküldés előtt ellenőrizze, hogy a tanulmány jól kidolgozott.

Illeszkedjen a folyóirat tárgyköréhez. A folyóirat tárgykörének félreértése. A szerzők legalább ismerjék meg a folyóiratot. Kétség esetén előzetesen kapcsolatba léphetnek a szerkesztővel. Egyes folyóiratok egyszerre igénylik a pontosságot és a fontosságot, és ennek tükröződnie kell a tanulmányokban (Janowski & Janssen, 2015). Előfordul, hogy a folyóiratokat a hírnevük és az impakt pontszámuk, nem

⁸ D1-es folyóirat: <https://www.scimagojr.com/journalsearch.php?q=14735&tip=sid&clean=0,https://support.mtmt.hu/journalsearch?stext=1066-2243>

pedig a folyóirat közönsége alapján választják ki. Miért lenne érdemes olyan folyóirathoz beküldeni az írását, amelynek olvasóközönsége nem az Ön célcsoportja? Ez valószínűleg nem fogja a kívánt hatást eredményezni. Győződjön meg arról, hogy a cikke a folyóirat tárgykörébe tartozik.

Az elvárások összehangolása. Előfordul, hogy a szerzők nem értik, mit vár el a folyóirat. Ez a szerzők és a szerkesztők elvárásai közötti eltérést eredményez. A szerzők úgy gondolják, hogy megfelelő tanulmányt írtak, míg a szerkesztők jól ismerik a folyóiratban megjelenő írásokat, világos képük van a tárgykőről, és elvárásokat fogalmaznak meg azzal kapcsolatban, hogy mitől lesz jó egy tanulmány. Mindig olvassa el az adott folyóiratban korábban megjelent tanulmányokat, hogy jobban megértse az elvárásokat.

Hozzájárulása legyen egyértelmű. A folyóirat szerkesztői és olvasói egyértelmű tudományos hozzájárulást várnak el. Egy újabb tanulmány az elfogadásról vagy a diffúzióról, egy újabb eset egy Bigtech vállalatról vagy egy újabb COVID-19 tanulmány olyan leírásokkal, amelyeket a híreket és magazinokat olvasók jól ismernek, csak korlátozott hozzájárulást biztosít. Valóban hasznosak a replikációs tanulmányok is, és közzé is lehet őket tenni, de világossá kell tenni a replikációs tanulmány elkészítésének mozzatát. Mindig ügyeljen arra, hogy a tanulmány világos és jól megfogalmazott hozzájárulást nyújtson.

Ismerje az empirikus területet. A Government Information Quarterly (GIQ) egy empirikus területre összpontosít. Előfordul, hogy olyan tanulmányok érkeznek, amelyek szerzői nyilvánvalóan nem, vagy legfeljebb korlátozottan ismerik az empirikus területet. Előfordulhat, hogy a szerzők egyszeri szereplői egy adott területnek, például szerencsét próbálnak, és nem ismerik mélyen a szóban forgó kérdéseket és az adott terület legújabb állását. Néha például nem értik a kormányzat természetét, és annak sajátos jellegét sem tudják kifejezni azzal, hogy egyszerűen lemásolják az üzleti szakirodalmat, amely nem alkalmas a szóban forgó kérdések kezelésére. Ez olyan tanulmányokat eredményezhet, amelyek nem érvényesek vagy túl elvontak ahhoz, hogy hozzájáruljanak a területhez. Figyeljen az empirikus terület jó megértésére.

Problémafelvetés. A problémát világosan le kell írni és elemezni kell, valamint egy ismerethiányt kell kezelni. A tárgyalt problémának kapcsolódnia kell a folyóirathoz, és ideális esetben a kutatási kihívás legyen megalapozva a szakirodalomban. A korábbi elutasítások egyszerű elemzése azt mutatja, hogy az előszűrés során visszautasított tanulmányok több mint felének nem volt olyan világos problémafelvetése, amely illeszkedett volna a folyóirat tárgykörébe. Valójában ez változik az idő függvényében, de jelzi, hogy egyértelmű, a folyóirathoz illeszkedő problémafelvetésre van szükség.

Megalapozott kutatási kérdés(ek) és módszerek. A kutatási kérdés(ek) vagy célkitűzés(ek) hiánya, a kutatási módszerek torzítása, a nem reprezentatív vagy túl kicsi minták, valamint a kutatási módszerrel kapcsolatos egyéb problémák a kutatást publikálásra alkalmatlanná tehetik. Az olyan gyorsan változó területen működő folyóiratok esetében, mint az információ-menedzsment, az adatok aktualitása is számíthat. A múltból származó esetek vagy más adatok nem feltétlenül tükrözik az aktuális helyzetet. Az eredményeknek megalapozottnak kell lenniük, és el kell ismerni a korlátokat.

Használja a kulcsfontosságú szakirodalmat. A tanulmány rendelkezzen egyértelmű szakirodalmi alappal. Az előszűrés során történő visszautasítás lehet a következménye annak, ha hiányzik a kortárs szakirodalom, a lényeges elemek, a fogalmak vagy a fejlődések. Ezért mutassa be, hogy ismeri a legújabb szakirodalmat, az elméleti alapokat és a fejlődéseket. Lényeges, hogy naprakész legyen az adott terület témáival kapcsolatban, és rendelkezzen a megfelelő alapokkal.

Az elutasításnak éppenséggel vannak más okai is. A szerkesztők nem tévedhetetlenek vagy mindentudók, de képesek megítélni az alapokat. Az előző ajánlások betartásával elkerülhetők a nyilvánvaló esetek. Összességében kerülje el a tanulmány elhamarkodott benyújtását. Ellentétben azzal, ha egy bírálati folyamat befejezése után utasítják el, az előszűrés során történő visszautasításból aligha lehet tanulni. A szerzők és a szerkesztők egymás idejét vesztegetik. Kerülje a jól ismert gyenge

pontokat egy beküldött anyagban. Kérje meg kollégáit, hogy adjanak visszajelzést a beküldés előtt, így elkerülhetők a fent említett buktatók.

2.7. Paul Jones professzor [PJ], az International Journal of Entrepreneurial Behaviour and Research⁹ (IJEER) főszerkesztője

Az előszűrés során történő visszautasítás elkerülése egy szakértők által megvizsgált (peer-reviewed) folyóirathoz történő beküldéskor a minőségi küszöbérték teljesítésének egyik legfontosabb mércéje bármely tudós számára. Ha a munkája eljut a teljes bírálatig, az annak a jele, hogy a kézirat megfelel a minőségi küszöbnek, és hogy a tanulmány olyan egyedi hozzájárulást nyújt, amely indokolja a teljes bírálatot. Ehhez meg kell felelnie annak, amit én 15 perces tesztnek nevezek, nevezetesen, hogy miután elolvastam az absztraktot, a bevezetést, a módszertant és a következtetést (15 perc alatt), megállapítom, hogy a kézirat újszerű betekintést nyújt egy olyan kutatási jelenségbe, amelyről korábban nem volt tudomásom. Egyszerűen fogalmazva, megtudtam valamit, amit korábban nem tudtam erről a kutatási területről.

Mint a legtöbb főszerkesztőnek, nekem is elfoglalt (zsúfolt) tudományos életem van. Az IJEER folyóirathoz évente körülbelül 900 beküldés érkezik, így gyorsan és megfelelően kell döntenem az egyes kéziratok minőségéről. Az IJEER esetében az előszűrő szerkesztőnek és a főszerkesztőnek is egyet kell értenie azzal, hogy egy cikk továbbjusson a teljes bírálati folyamatba. Melyek tehát azok a legfontosabb kérdések, amelyeket egy olyan folyóirathoz, mint az IJEER történő benyújtáskor felvetnék?

Először is, **lényeges-e a kézirat a folyóirat fókuszterületén?** Szánjon időt arra, hogy feltérképezze, mi a folyóirat fókusza a folyóirat céljainak és tárgykörének feltárásával, amely elérhető a folyóirat honlapján. Olvassa el a folyóiratban megjelent tanulmányokat, hogy megértse, az Ön tanulmánya hogyan fejleszti tovább a kutatási területről folyó beszélgetést. Ha még mindig kétségei lennének, kérjük, e-mailben küldje el a szerkesztőnek a munkája absztraktját, és kérdezze meg, hogy a folyóirat érdeklődne-e az Ön kézírata iránt.

Másodszor, meg kell győznie a folyóirat szerkesztőit arról, hogy **munkája újszerű hozzájárulást nyújt** az ismeretekhez, amely kiterjeszti a meglévő elmélet megértését. A kéziratba be kell ágyazni egy lényeges elméletet, és a tanulmánynak törekednie kell ennek az elméletnek a továbbfejlesztésére. Ezért az absztraktnak tömören össze kell foglalnia a kéziratban szereplő hozzájárulást. A kézirat bevezetőjének be kell mutatnia a kutatási területet, és hatékonyan össze kell foglalnia (például négy bekezdésben), hogy miért fontos az Ön munkája, valamint mi a célja és a fókusza. A szakirodalmi áttekintésnek kritikusan össze kell foglalnia a terület legfontosabb szakirodalmát, és meg kell határozni a megfelelő kutatási kérdéseket vagy hipotéziseket, amelyeket egy elméleti vagy fogalmi keretrendszerrel kell alátámasztania. A módszertanban világosan ki kell fejteni a jelenség vizsgálatára irányuló kutatási folyamatot, és a megfelelő módszerekre, szakirodalomra és tudományos előzményekre kell támaszkodni. A módszertannak továbbá bizonyítania kell a tudományos pontosságot, hogy a tanulmányt jól készítették el. A szerzőknek tehát meg kell győzniük a szerkesztőket arról, hogy munkájuk megfelelő, nemzetközi jelentőségű hozzájárulást nyújt. Ezért lényeges, hogy a kézirat alkalmas keretek között, megfelelő nyelvezettel legyen megfogalmazva, amely világosan felvázolja az elért elméleti hozzájárulást.

Harmadszor, a **kéziratot megfelelően kell formázni** a folyóirat weboldalának formázási követelményei szerint. Ez kellő gondosságot és erőfeszítést igényel, ideértve a végleges hivatkozási lista formázását is. Ha ezt nem sikerül pontosan elvégezni, az az előszűrés során történő visszautasításhoz vezet.

⁹ Q1-es folyóirat: <https://www.scimagojr.com/journalsearch.php?q=144744&tip=sid&clean=0,https://support.mtmt.hu/journalsearch?stext=1066-2243>

Összefoglalva, a tanulmányoknak a bírálati folyamatba való bekerülése nem tekinthető adottnak, azt ki kell érdemelni. Ennek eléréséhez biztosítani kell, hogy Ön a hozzájárulását világosan megfogalmazza, és a kézirat elkészítése során gondossággal jár el. Ha foglalkozik ezekkel a kérdésekkel, akkor jó esélye van arra, hogy továbblép a teljes bírálati folyamatba.

2.8. Marianna Sigala professzor [MS], a Journal of Hospitality & Tourism Management¹⁰ főszerkesztője

A Journal of Hospitality and Tourism Management (JHTM)² a CAUTHE³ (Council for Australasian Tourism and Hospitality Education Inc.) hivatalos folyóirata.

A JHTM a szakterület egyik legmagasabban rangsorolt folyóirata. Jelenleg a JHTM SSCI impakt faktora 5,959, és a vendéglátás, szabadidő, sport és turizmus területén megjelenő folyóiratok között a 17/58, a menedzsment területén megjelenők között pedig a 61/226 helyen szerepel (SSCI folyóirat impakt faktor helyezés).

A JHTM multidiszciplináris és interdiszciplináris folyóirat, amely olyan kutatásokat tesz közzé, amelyek egyértelmű és jelentős elméleti és gyakorlati hozzájárulást nyújtanak. A JHTM tárgyköre az utazással, turizmussal, vendéglátással, szabadidővel, rekreációval és rendezvényszervezéssel kapcsolatos témák széles körébe illeszkedik. A folyóirat üdvözli az elméleti és módszertani pluralizmust, valamint egyaránt értékeli a konceptuális és empirikus kutatási tanulmányokat.

A JHTM minősége a kiváló minőségű kutatások vonzásától és közzétételétől függ. A JHTM főszerkesztőjeként az elmúlt hat év során a minőség biztosítása érdekében kétlépcsős bírálati folyamatot alakítottunk ki: 1) előszűrés (amelyet a főszerkesztő végez), amely meghatározza, hogy a beküldésnek van-e értéke és potenciálja a bírálati folyamatba való továbblépésre; és 2) egy névtelen szakértői bírálati folyamat (amelyet a társszerkesztők irányítanak és a főszerkesztő felügyel). A bírálati folyamat célja, hogy fenntartsa és erősítse a folyóirat hírnevét és színvonalát, ugyanakkor a szerzők, a bírálók és a szerkesztőség tagjai számára is fejlődési és konstruktív előnyöket biztosítson.

Az előszűrés nem mindig egyszerű és könnyű folyamat. Sok mindent mérlegelnem kell, kritikus döntéseket kell hoznom, és néha még „kockázatot” is kell vállalnom, ami végső soron mind hatással lehet a folyóirat hírnevére és az erőforrásokkal való hatékony gazdálkodásra. Az előszűrés során a következő célokat kell elérnem: a folyóirat tárgykörét és minőségi kritériumait kell figyelembe vennem, hogy igazoljam és ösztönözsem a folyóirat sztenderdjeit; el kell kerülnöm, hogy a potenciál nélküli tanulmányokat a bírálati szakaszba juttassam (így nem pazarolom a bírálók ritka és értékes erőforrásait); és el kell kerülnöm, hogy olyan potenciális tanulmányokat utasítsak el, amelyeket később esetleg máshol publikálnak (így elkerülöm a folyóirat veszteségeit). E célok és kockázatok kezelése érdekében nagyon óvatosan kell eljárnom, és tisztelettel és tisztességesen kell bánnom mindenki erőforrásaival, bizalmával, és azok döntésével, akik a munkák benyújtására vagy bírálatára a JHTM-et választják.

Ennek érdekében az előszűrés során a következő főbb kritériumokat és kérdéseket használom (Sigala, 2021):

- Hiteles és lényeges-e a tanulmány a JHTM tárgyköre szempontjából?
- Jelentős, új elméleti és gyakorlati hozzájárulást nyújt-e a tanulmány?
- Van-e a tanulmánynak pontos kutatási terve?

Ezeket a kritériumokat tovább részletezem úgy, hogy meghatározok 1) néhány fontosabb mutatót, amelyek jó választ adnak ezekre a kérdésekre (azaz mit kell tenni); és 2) az előszűrés során visszautasított tanulmányok legnépszerűbb okait/jellemzőit (azaz mit kell kerülni).

¹⁰ Q1-es folyóirat: <https://www.scimagojr.com/journalsearch.php?q=21100255484&tip=sid&clean=0,https://support.mtmt.hu/journalsearch?stext=1066-2243>

A beküldéseket kezdetben aszerint bíráljuk el, hogy **mennyire illeszkednek a JHTM tárgyköréhez** és küldetéséhez. A kutatásnak legalább a tágabb értelemben vett, turizmusához kapcsolódó ágazatokhoz kell kapcsolódnia. Egyre gyakrabban utasítok vissza előszűrés során olyan tanulmányokat, amelyek bár jelentős kutatásnak tűnnek, a JHTM szempontjából való jelentőségük szigorúan a „turisztikai” mintából vagy kontextusból gyűjtött megállapításokra korlátozódik. A tanulmányoknak kritikus módon kell foglalkozniuk a korábbi turisztikai szakirodalommal, és azt mérlegelniük kell (és nem csak idézniük), hogy hitelességet és jelentőséget teremtsenek a JHTM területén, valamint bizonyítékot kell szolgáltatniuk a turisztikai ipar valós világának megértéséről.

Másodsor, a beküldéseket az elmülethez és a gyakorlathoz való jelentős vagy potenciális **új hozzájárulásuk alapján értékelik** . Leggyakrabban olyan tanulmányokat utasítunk el az előszűrés során, amelyek egyszerűen megismétlik vagy átültetik a meglévő ismereteket, kapcsolatokat és/vagy keretrendszereket egy új mintába, kontextusba és/vagy „tudományágba” anélkül, hogy bármi újat adnának hozzá a területhez. A kutatás eredetiségének megítélése nehéz és ellentmondásos ([Hollenbeck, 2008](#)), de jó jelzőszámok lehetnek az új ötletek, új módszertanok és/vagy új adatok, amelyek új ismereteket értelmeznek vagy hoznak létre, illetve a tudás eddig fel nem tárt, elképzelhetetlen dimenziókkal való bővítése. Fontos az üzleti jelentőség is, amelyet általában a tanulmányból származó érvek vagy az érdemi és megvalósítható vezetői következmények lehetősége alapján ítélnék meg.

Harmadsor, a **kutatási módszertan pontossága** és szilárdsága. Nincs tökéletes módszertannal rendelkező tanulmány, de ha egy tanulmány „eleve hibás” (azaz nem javítható újbóli megírás nélkül), akkor az egyértelműen elutasításra kerül. A koncepcionálisan és módszertanilag gyenge tanulmányok gyakori mutatói a következők: sekélyes vagy homályos elméleti alátámasztással és/vagy elégtelen, nem megfelelő elméleti érveléssel rendelkező kutatási kérdések/hipotézisek/modellek; problémás kutatási minta; hibás feltételezések, a konkurens tudósok értekezései/érvei elismerésének és/vagy megvitatásának hiánya.

Figyelembe veszem továbbá a **prezentációt, a nyelvhelyességet, az írás stílusát** és a beküldési útmutatónak való megfelelést. Ezek a tényezők nagyon rossz első benyomást kelthetnek, azt mutatják, hogy a szerzők nem végezték el a „házi feladatukat”, és esetleg nem tisztelik a folyóiratot és annak szerkesztőségét. Ritkán fordul elő azonban, hogy egy anyagot csak ezek miatt utasítunk vissza az előszűrés során. Az előszűrés célja nem az, hogy visszautasítson tanulmányokat és/vagy megtalálja a tökéleteset. Ilyen tanulmány nincs, és nem is fog létezni. Az előszűrés során az a célom, hogy szelektáljam a beküldött anyagokat, és eldöntsem, hogy melyiket küldjük tovább. Mindezt úgy, hogy mérlegelem a tanulmány értékét és a szerzők azon lehetőségét, hogy a bírálók visszajelzéseire reflektálva és azok alapján javítsák a kéziratot, és eljuttassák azt az elfogadási szakaszba.

Remélem, hogy a fenti betekintés konstruktívan segít Önnek kutatása jobb megtervezésében, és hogy az előszűrés folyamatra ne átláthatatlan fekete dobozként gondoljon. Őszintén remélem, hogy fontolóra veszi a JHTM-et, amennyiben tanulmányai megfelelnek a JHTM céljainak és tárgykörének.

2.9. Giampaolo Viglia professzor [GV], a Psychology & Marketing¹¹ főszerkesztője és az Annals of Tourism Research¹² társszerkesztője

Egy formális és négy érdemi kérdést tudok felsorolni arra vonatkozóan, hogy miért utasítunk vissza cikkeket az előszűrés során a két folyóiratban, ahol független szerkesztői feladatokat látok el.

¹¹ Q1-es folyóirat: <https://www.scimagojr.com/journalsearch.php?q=14014&tip=sid&clean=0,https://support.mtmt.hu/journalsearch?stext=1066-2243>

¹² D1-es folyóirat: <https://www.scimagojr.com/journalsearch.php?q=30718&tip=sid&clean=0,https://support.mtmt.hu/journalsearch?stext=1066-2243>

A formai ok, amikor egy cikk nagyon homályos mondatokat tartalmaz és rosszul olvasható. Erre példa, ha az absztrakt végén azt mondjuk, hogy „implikációkat tárgyalunk”. Legyen konkrét, kerülje a passzív szerkezetet, és mutasson példákat. Ha a szerkezet, a nyelvhelyesség és a folyamatosság kifogásolható, az zavarja a bírálókat, és a végeredmény valószínűleg elutasítás lesz. [Warren, Farmer, Gu és Warren \(2021\)](#) útmutatást nyújtanak ezzel kapcsolatban. Még rosszabb, ha egy kézirat hanyag (például írásjel- vagy szóköz-problémák, alapvető nyelvhelyességi hibák a címben és az absztraktban stb.), ekkor nincs esélye átmenni az első szűrésen. Ha a szerzők nem fáradoznak a tervezetükkel, miért tennék ezt a bírálókat? Általában a jól illusztrált táblázatok, ábrák és segédanyagok segítik az olvashatóságot.

Íme a négy érdemi kérdés:

- i. Amikor a **tartalom nem illeszkedik a folyóirathoz**. Ehhez azt javaslom a jövőbeli szerzőknek, hogy olvassák el a célfolyóirat céljait és tárgykörét, és ismerkedjenek meg a célfolyóirat hasonló elméletet és/vagy módszertani megközelítést alkalmazó cikkeivel. Meglepetéssel tapasztaljuk, hogy a hozzánk beérkező cikkek közül számos nagyon rosszul illeszkedik ahhoz, amit a Psychology & Marketing publikál (azaz pszichológiai elméletek és technikák alkalmazása a marketingben). Ez nem jelenti azt, hogy nem bátorítjuk a merész, új ötleteket, de ezeknek az ötleteknek nagyjából összhangban kell lenniük a folyóirat céljaival és tárgykörével. Egy másik módja annak, hogy megbizonyosodjunk arról, a tanulmány illeszkedik a célfolyóirathoz, a szerkesztői cikkel elolvasása, amelyek meghatározzák a folyóirat irányát. Lásd például ezt a vezércikket ([Viglia, 2021](#)), amelyben a folyóirat „jövőképét” mutatom be.
- ii. A tartalom **nem járul hozzá egyértelműen, eredeti és meggyőző módon a meglévő szakirodalomhoz**: Ahhoz, hogy kiemelve hozzájárulását, gyakran javaslom, hogy csatoljon egy szakirodalmi áttekintő táblázatot, hogy bemutathassa hozzájárulását a többi jelentős cikkel szemben.
- iii. Rendkívül kontextusfüggő kérdéssel rendelkezik: Az empirikus kontextus lehet specifikus, de tegye a munkája eredményeit általánosíthatóbbá. Általában egyetlen kontextusfüggő keresztmetszeti tanulmány, amely a törekvéseket méri, **nem képes érdemi hozzájárulást** nyújtani. A folyóiratok egyik fontos célja annak biztosítása, hogy a cikkek a különböző érdekeltek számára megvalósítható kihatással járjanak, és hogy ez a hatás jelentős legyen.
- iv. A tanulmányban **végzetes módszertani hibákat** találhatók: Ez egy szerkesztő (vagy társszerkesztő) számára fáradságos kezdeti szűrés. Tekintettel azonban a bírálókhöz érkező kéziratok nagy számára, ezt a szűrést még azelőtt elvégezzük, hogy a kéziratot elküldenénk a bírálóknak. Ez remélhetőleg némi időt takarít meg a szerzőknek is, akik ezt a részt áttervezhetik, és észszerű időintervallumon belül máshová küldhetnek egy módszertanilag pontos tanulmányt.

3. Eszmecserék és javaslatok

Ez a szakasz a meglévő szerkesztőségi cikkek és a meghívott folyóiratszerkesztők legfontosabb megállapításait tárgyalja, ahol az eszmecsere során számos kollektív nézőpontot dolgozunk ki arról, hogy miért utasítják vissza az előzetes szűrés során a beküldött anyagokat, és a kifejtjük a kutatóknak ajánlott útmutatást. Az ebben a szakaszban szereplő szempontok a szerkesztők által a kutatóknak adott független útmutatásokat fogalmazzák meg, hogy csökkentsék a visszautasítás gyakori okainak számát, és utat kínáljanak a bírálói szakaszba való továbblépéshez.

Sok kutató elmulaszthatja, hogy a szerkesztő szemén keresztül tekintsen az előszűrési folyamatra. Jones professzor részletesen kifejti ezt a témát, és kiemeli a szűkös időkorlátok és az évi 900 beküldött anyag feldolgozásának valóságát, valamint a szükséges pragmatizmust, amely az egyes anyagok alkalmasságának megítéléséhez szükséges. A kutatóknak viszonylag egyszerűvé kell tenniük a szerkesztő számára a hozzájárulás, az újdonság, az elmélet és a módszertan értékelésének elvégzését, még hozzá anélkül, hogy ezeket a szempontokat később keresnie kelljen a tanulmányban. Ezt a

perspektívát Sigala professzor tovább szemlélteti, amikor kifejti az előszűrési folyamat bonyolultságát, ahol számos szempontot kell figyelembe vennie, fel kell mérnie a folyóirat hírnevére gyakorolt hatás kockázatát és a bírálói erőforrások hatékony kezelését. Kifejti továbbá az erőfeszítést, amelyet azért tesz, hogy elérje a tárgykörhöz, a minőséghez, a korai szakaszban történő elutasításhoz való kapcsolódás folyóirati céljait, hogy elkerülje a bírálók idejének vesztegetését, ugyanakkor azt is, hogy elutasítsa olyan tanulmányokat, amelyek esetlegesen máshol megjelenhetnek. A Janssen professzor által hangsúlyozott pontok különösen fontosak, amikor is azt ajánlja, hogy ne nyújtsunk be elhamarkodottan egy tanulmányt, mert a hivatalos bírálatot megelőző előszűrés során történő visszautasításból kevés tanulság származik, illetve a szerkesztők és a kutatók is egymás idejét vesztegetik, amikor a tanulmányokat ilyen kezdeti szakaszban kiszűrik.

A szakirodalomban az előszűrés során történő visszautasítás okait részletezi az 1. táblázat, valamint összehangolja a folyóiratszerkesztők ebben a vezércikkben bemutatott nézeteit.

1. táblázat: A folyóiratokban az előszűrés során történő visszautasítások okai

Okok / Források	Szerkesztői kategória	Források	Szerkesztők	Megjegyzések
A folyóirat/szerzői útmutatók be nem tartása	Forma és minőség	Ashkanasy (2010) ; Billsberry (2014) ; Craig (2010) ; Flanagan (2021) ; Phillips (2019) ; Stolowy (2017) ; Tarafdar and Davison (2021)	CMKC; YKD; PJ; GV	A folyóiratok eltérő követelményeket támasztanak az előszűrés szakaszában. A szerzői útmutatók be nem tartása azonban arra utalhat, hogy „a szerző vagy nem rendelkezik a minőségi kézirat elkészítéséhez szükséges képzettséggel, vagy egyszerűen nem érdekelt a minőségi munka bemutatásában” (Ashkanasy, 2010, 2.).
A beküldött anyag hossza	Forma és minőség	Billsberry (2014) ; Phillips (2019) ; Stolowy (2017) ; Tarafdar és Davison (2021) ; Volmer és Stokes (2016)	YKD	A különböző folyóiratok meghatározott szószámhatárokat szabnak meg, bizonyos eltérések megengedettek, de a sokkal nagyobb szószámú anyagok nem valószínű, hogy átmennek az előszűrésen. Számos folyóirat 10 000 szó hosszúságú kéziratot engedélyez, de ezt ellenőrizze az útmutatókban.
Nyelvhelyesség, kifogásolt fogalmazás és formázással kapcsolatos problémák	Forma és minőség	Billsberry (2014) ; Elliott (2018) ; Flanagan (2021) ; Hierons (2016) ; Lake (2020) ; Phillips (2019) ; Stolowy (2017) ; Tarafdar és Davison (2021) ; Volmer és Stokes (2016)	CMKC; YD; MJ; PJ; MS; GV	Nyelvtani kérdések; kijelentő versus magyarázó nyelvezet
Nem megfelelés / Nincs jelentősége a folyóirat olvasóközönsége számára / Célok és tárgykör	Tárgykör és kapcsolódás	Billsberry (2014) ; Craig (2010) ; Davison (2017) ; Eden (2009) ; Elliott (2018) ; Flanagan (2021) ; Hierons (2016)	CMKC; KC; YD; YKD; MJ; PJ; MS; GV; RD	Számos beküldés nem kapcsolódik közvetlenül a folyóirat szakterületéhez. Bár az ilyen beküldések lehetnek érdekesek és jól megírtak, ezeket a szerkesztők kénytelenek elutasítani, mivel nem illeszkednek a folyóirathoz és

Okok / Források	Szerkesztői kategória	Források	Szerkesztők	Megjegyzések
		Hulland (2019) ; Jones és Gatrell (2014) ; Lake (2020) ; Phillips (2019) ; Tarafdar és Davison (2021) ; Volmer és Stokes (2016)		nem lényegesek a folyóirat olvasóközönsége számára.
Az elutasított tanulmány újbóli benyújtása egy új folyóiratba bármilyen javítás nélkül	Forma és minőség	Ashkanasy (2010)	YKD	Általában a változatlan formában, újra benyújtott kéziratokat a következő folyóirat szerkesztője valószínűleg elutasítja. Létfontosságú, hogy elvégezzék a megfelelő javításokat, mielőtt benyújtják egy másik folyóirathoz.
Nem kellően kidolgozott tanulmány / Elhamarkodott beküldés / Kifogásolható összeállítás és kidolgozás / Gyenge előkészítés / Nem egységes	Forma és minőség	Ashkanasy (2010) ; Billsberry (2014) ; Craig (2010) ; Elliott (2018) ; Hierons (2016) ; Sun és Linton (2014) ; Tarafdar és Davison (2021)	CMKC; YKD; KC; YD; MS; RD	A kezdetleges beküldéseket nem küldik el a bírálóknak, és az első szakaszban elutasítják. Az ilyen beküldések néhány tünete, hogy túl rövid, rosszul strukturált vagy nem összefüggő, valamint nyelvhelyességi és helyesírási hibákat tartalmaz. Javasoljuk a beküldések javítását visszajelzés kérésével, vagy a célfolyóiratokban publikáló, tapasztalt szerzők és/vagy a célfolyóiratok szerkesztőbizottsági tagjai észrevételeinek kikérésével.
Nem ismeri a célfolyóiratban már megjelent munkákat / Nem kapcsolódik a folyóiratban már meglévő kutatási eszmecserékhez	Tárgykör és kapcsolódás	Ashkanasy (2010) ; Billsberry (2014) ; Craig (2010) ; Davison (2017) ; Elliott (2018) ; Hierons (2016) ; Hulland (2019) ; Phillips (2019)	KC; YKD; MJ; MS	A tájékozottság hiánya azt jelentheti, hogy a beküldés nem kapcsolódik a folyóirathoz, kívül esik az AE és a szerkesztőbizottság szakértelmén, a bemutatási mód nem felel meg a célfolyóirat által követettnek, és nem lényeges a folyóirat olvasóközönsége számára.
A jelentős elméletalkotás hiánya / Nem épít vagy tesztel elméletet / Csak egy jól bevált elméletet tesztel	Elméleti és módszertani	Ashkanasy (2010) ; Craig (2010) ; Eden (2009) ; Hulland (2019) ; Gregor (2006)	YD; YKD; PJ; GV; RD	A hipotézisek megfelelő indoklás nélküli listája és a fogalmak koherencia és logika nélküli gyűjteménye nem képez elméletet, és ez könnyen észrevehető. Hasonlóképpen, az eredmények pusztán leírása a kvalitatív beküldésekben és a meglévő tanulmányok leíró bemutatása egy áttekintő cikkben nem jelent elméletfejlesztést vagy -építést, ami előfeltétele a magas színvonalú folyóiratokban való publikálásnak.
A módszertani alátámasztás és a pontosság hiánya / Egyszer kitöltött,	Elméleti és módszertani	Ashkanasy (2010) ; Craig (2010) ; Conboy, Fitzgerald, and	YD; YKD; KC; MJ; PJ; MS; GV; RD	A különböző szempontok nem megfelelő leírása és/vagy nem felel meg a szakirodalom által javasolt színvonalnak. Például a több forrásból

Okok / Források	Szerkesztői kategória	Források	Szerkesztők	Megjegyzések
önbevalláson alapuló kérdőív		Mathiassen (2012) ; Eden (2009) ; Elliott (2018) ; Flanagan (2021) ; Hierons (2016) ; Hulland (2019) ; Lake (2020) ; Phillips (2019) ; Stolowy (2017) ; Tarafdar és Davison (2021)		származó/multi-adminisztrációs adatgyűjtési módszerek előfeltételét képezik számos magas színvonalú folyóiratban való közzétételnek. Azok a beküldések, amelyek egyetlen keresztmetszeti felmérésből származó adatokat használtak fel, az ilyen folyóiratoktól előszűrés során történő visszautasítást kapnak. A felmérési mérések rosszul validáltak és/vagy a felmérési mérések nem szerepelnek a kéziratban. Előfordulhat, hogy az adatok túl régiek vagy a minta mérete túl kicsi.
Elégtelen kutatási hozzájárulás /Az újdonság hiánya	Hozzájárulás és újdonság	Ashkanasy (2010) ; Billsberry (2014) ; Conboy (2019) ; Craig (2010) ; Davison (2017) ; Eden (2009) ; Hierons (2016) ; Hulland (2019) ; Lake (2020) ; Phillips (2019) ; Stolowy (2017) ; Te'eni, Rowe, Ågerfalk és Lee (2015) ; Tarafdar és Davison (2021)	CMKC; KC; YD; YKD; MJ; PJ; MS; GV; RD	Fontos, hogy a kéziratból kiderüljön, hogy a bemutatott kutatás új, innovatív, lényeges és jelentős. „Na akkor mi van?” és „Hüha!” tesztek. Egy téma lehet telített, ha az adott témában már több cikk is megjelent.
Plagizálás (más forrásokkal való hasonlóság mértéke) / Saját munkák plagizálása	Forma és minőség	Hierons (2016) ; Phillips (2019) ; Stolowy (2017) ; Tarafdar és Davison (2021) ; Volmer és Stokes (2016)	CMKC; YKD	Számos beküldött anyag tartalmának nagy részét más forrásokból vagy saját, korábban megjelent saját cikkeiből vették át. A folyóiratok ma már az ilyen beküldések többségét nem megfelelő eredetiség miatt az előszűrés során visszautasítják.
Duplikált beküldés / Előzőleg visszautasított beküldés	Forma és minőség	Stolowy (2017)	YKD	Az előzőleg elutasított anyagokat újra beküldő szerzők. Számos folyóirat és szerkesztő a szabályzata alapján nem veszi figyelembe a korábban elutasított beküldéseket. Hacsak a visszautasításról szóló értesítésben nem szerepel egyértelműen az újbóli beküldés lehetősége, az anyagot nem célszerű újra beküldeni ugyanabba a folyóiratba.

A szerkesztői, előszűrés során történő visszautasítás okainak általános konszenzusához igazodva az 1. táblázatban szereplő csoportosítások a következő kategóriákba sorolhatók.

3.1. A visszautasítás okai: forma és minőség

Az elutasítás számos oka formai jellegűnek tűnik, amikor kifogásolható minőségű kéziratokat nyújtanak be, és a szerzők nem tartják be a folyóirat útmutatóját, vagy nem foglalkoznak alapvető nyelvhelyességi és nyelvi kérdésekkel. Bár ezek ritkán számítanak a visszautasítás kizárólagos okainak, a szerkesztők gyakran úgy tekintenek ezekre a szempontokra, mint a kézirat általános potenciáljának kezdeti jelzésére, és az alacsony minőség és a pontosság hiányának benyomását keltik (Ashkanasy, 2010, Billsberry, 2014, Phillips, 2019). Ezeket a szempontokat a folyóirat szerkesztőinek többsége tárgyalja, amikor is mindegyikük leírja, hogy ezek az alapvető kérdések milyen hatást gyakorolnak egy beküldött kéziraatra, és hogyan formálják az arról kialakított nézőpontot. Cheung, Duan és Viglia professzorok kiemelik az írás minőségének és a későbbi első benyomásnak a fontosságát, amely befolyásolhatja, hogy egy kéziratot elküldenek-e a bírálóknak. Ezeket a pontokat Dwivedi, Janssen és Jones professzorok is hangsúlyozzák, amikor a kutatók beküldés előtti nem megfelelő lektorálási vagy formázási problémáira hivatkoznak. Dwivedi professzor részletezi a kéziratokkal kapcsolatos problémákat, amelyek a következők: egy elutasított tanulmány újbóli beküldése, a folyóirat útmutatójának be nem tartása és plágiumra utaló bizonyítékok. Ezek a problémák a gyenge minőség és nem elegendő pontosság benyomását kelthetik, valamint növelhetik azoknak az okoknak a számát, amelyek azt támasztják alá, hogy a tanulmányt nem érdemes tovább vizsgálni.

A kutatóknak azt tanácsoljuk, hogy a beküldés előtt szánjanak időt és erőforrásokat a tartalom, a szerkezet és a tárgy lektorálására és szakértői értékelésére a célfolyóiratot figyelembe véve, és figyeljenek az útmutatók betartására. A szerkesztők közül sokan kiemelik az első benyomás és a minőségről alkotott kép fontosságát, és a kutatóknak az ilyen problémák kijavítására tett erőfeszítései valószínűleg nagyobb bizalmat ébresztenek a teljes dokumentum iránt. A szerkesztők tanácsait és útmutatásait a kutatók számára az ilyen típusú visszautasításokkal kapcsolatban a 2. táblázat részletezi.

2. táblázat: Formai és minőségi visszautasítási okok és a szerkesztő útmutatója

A szerkesztői visszautasítás kategóriája	Szerkesztői útmutató összefoglaló
Nyelvhelyességi és nyelvi problémák; kifogásolható minőségű fogalmazás; a szükséges pontosság hiánya; nem kellően kidolgozott tanulmányok	További lektorálás, gondosság, pontosság és kellő körültekintés a felületesség és a legfőbb hibák mérséklése érdekében, amelyek a kifogásolható minőségű tanulmány benyomását kelthetik. Ha megoldható, kérjen konstruktív szakértői visszajelzést, valamint további nyelvhelyességi és nyelvtani lektorálást.
A folyóirat/szerzői útmutató be nem tartása	Fordítson időt arra, hogy áttekinti a folyóirat formázási útmutatóit. A kutatók figyeljenek a kézirat hosszára vonatkozó követelmények betartására, és ne küldjenek be olyan cikket, amely ettől túlságosan eltér.
Korábban elutasított tanulmányok újbóli beküldése	Csak akkor küldje be újból a tanulmányt, ha a szerkesztő erre felkéri, és ha a kért változtatásokat elvégezte.
Plágiumproblémák	Javasoljuk a gondos átnézést, hogy ne támaszkodjon túlzottan bizonyos korábbi munkákra.

3.2. A visszautasítás okai: tárgykör és a kapcsolódás hiánya

A szerkesztők gyakran szembesülnek olyan beküldésekkel, amelyek rosszul kapcsolódnak a folyóirat céljaihoz és tárgyköréhez, valamint a szakterületéhez. A téma minőségétől és motiváltságától függetlenül a szerkesztők hajlamosak elutasítani az ilyen anyagokat a folyóirat szakterületéhez való gyenge kapcsolódás hiánya miatt, és mert a folyóirat olvasóközönsége számára nem lényegesek (Lake, 2020, Phillips, 2019, Tarafdar és Davison, 2021). A szerkesztőknek gyors döntést kell hozniuk arról, hogy a beküldött kézirat összhangban van-e a folyóiratukkal, és a kutatók esetlegesen időt és energiát pazarolhatnak, ha elmulasztják annak megállapítását, hogy a tanulmányuk illeszkedik-e a célfolyóirat tárgyköréhez és céljaihoz. Mindegyik folyóirat szerkesztői hivatkoznak arra, hogy azért utasítják vissza az előszűrés során a beküldött kéziratokat, mert azok nem tartoznak a tárgykörbe, vagy nem kapcsolódnak a folyóirat szakterületéhez, és nem megfelelőek az adott olvasóközönség számára. Ezt a konkrét elutasítási tényezőt hosszasan tárgyalják, amikor a szerkesztők világosan megfogalmazzák a kutatók elemzésének és felkészültségének hiányát abban a vonatkozásban, hogy a kutatók megfelelően értékeli-e a kéziratnak a folyóirat céljával és tárgykörével való összhangját. Dwivedi és Cheung professzorok ezt az okot teszik felelőssé az előszűrés során történő visszautasítások legnagyobb részéért. A szerkesztők olyan anyagokat kapnak, amelyek vagy túlságosan technikai jellegűek, vagy egyszerűen más, a tárgykörön kívüli témákra összpontosítanak. Viglia, Sigala, Janssen és Jones professzorok hasonló szempontokat fogalmaznak meg a tárgykörrel kapcsolatban, amikor is a kutatók olyan kéziratokat küldenek be, amelyek egyértelműen nem kapcsolódnak a folyóirathoz, és amelyeket ezt követően visszautasítanak.

A kutatóknak ajánlják, hogy már a tanulmány szerkesztése során döntsenek a célfolyóirat(ok)ról, ne hagyják ezt a végére, és figyeljenek a folyóirat céljaival és tárgykörével való szoros összhangra. Ha egy folyóirat nem megfelelő, akkor oda ne küldjék be a tanulmányt. A kéziratokban be kell mutatni, hogy a kutatási témák és a megközelítés összhangban vannak a folyóirat általános céljaival, és hivatkozik a folyóiratban megjelent, a kutatást alátámasztó közelmúltbeli publikációkra. A szerkesztő tanácsát és útmutatását a kutatók számára az ilyen típusú visszautasításokkal kapcsolatban a 3. táblázat részletezi.

3. táblázat: Tárgykör és a kapcsolódás hiánya miatti visszautasítási okok és szerkesztői útmutatás

A szerkesztői visszautasítás kategóriája	Szerkesztői útmutató összefoglaló
Nem megfelelőség / Nem lényeges a folyóirat olvasóközönségének / Célok és tárgykör	Ellenőrizze a beküldés előtt, hogy a kézirat a folyóirat tárgykörébe tartozik-e. Legyen világos elképzelése a tárgyköréről, és legyen tisztában azzal, hogy mitől lesz jó egy tanulmány. A célfolyóirat kiválasztása nem halasztható a kézirat befejezéséig. A kutatási ötletek kidolgozásakor mérlegelje, hogy mely folyóiratokat céloz meg. Tudjon meg többet a folyóirat fókuszáról: a folyóirat weboldalán keresse meg a folyóirat céljait és tárgykörét. Olvassa el a folyóiratban megjelent tanulmányokat, hogy megértse, az Ön tanulmánya hogyan fejleszti tovább a kutatási területről folyó beszélgetést. Időben ismerje meg a folyóiratot és a célcsoportot, hogy biztosíthassa a kompatibilitást. Vagy a folyamat korai szakaszában állapítsa meg, hogy a tanulmánya nem

A szerkesztői visszautasítás kategóriája	Szerkesztői útmutató összefoglaló
	<p>kapcsolódik a folyóirathoz, és a munka végeredménye nem felel meg.</p> <p>Lépjön kapcsolat közvetlenül a szerkesztőkkel annak megállapítása érdekében, hogy a kézirat alkalmas lenne-e a folyóirat számára.</p>
<p>Nem ismeri a célfolyóiratban már megjelent munkákat / Nem kapcsolódik a folyóiratban már folyamatban lévő kutatási eszmecseréhez</p>	<p>Magyarázza el, hogy a kutatás hogyan kapcsolódik a folyóirat céljához és stílusához.</p> <p>Idézza a célfolyóirat lényeges, ideértve a közelmúltban megjelent cikkeit, hogy bizonyítsa a téma ismeretét és a témával kapcsolatos, főbb kutatásokkal való összhangot.</p> <p>A beküldéseknek egyértelműen a célfolyóiratban megjelent témákra kell összpontosítaniuk és azokkal összefüggésben kell lenniük.</p> <p>A tárgyalt problémákat világosan le kell írni, és kapcsolódniuk kell a folyóirathoz, a kutatási kihívást pedig meg kell alapozni a szakirodalomban.</p>

3.3. Visszautasítási okok: kutatási hozzájárulás és újdonság

Ezt a tényezőt a szakirodalomban széles körben kiemelték ([Ashkanasy, 2010](#), [Billsberry, 2014](#), [Craig, 2010](#), [Sigala, 2021](#)), és kivétel nélkül mindegyik közreműködő szerkesztő hivatkozik rá. Ez a tényező valószínűleg előszűrés során történő visszautasítást eredményez, hacsak a kutatók nem tudnak egyértelmű újdonságot és hozzájárulást felmutatni a folyóirat céljaival és tárgykörével összhangban. Cheung, Duan és Janssen professzorok kifejtik ezeket a kérdéseket az olyan kéziratokkal kapcsolatban, amelyek nem emelik ki egyedi hozzájárulásukat, nem nyújtanak bizonyítékot az újdonságra, és ezt követően visszautasítják őket. Dwivedi professzor azt állítja, hogy egyes kutatók hajlamosak olyan kérdéseket vizsgálni, amelyeket a múltban már jelentős mértékben feldolgoztak, de kevésbé aktuálisak, ezért nem valószínű, hogy kellő mértékű hozzájárulást nyújtanak. Conboy professzor jól illusztrálja ezeket a pontokat, amikor az egyetlen, egyértelmű hozzájárulást tartalmazó téma kifejtésének előnyeit taglalja, és kiemeli, hogy ilyen problémák akkor merülnek fel, ha a téma nem jelentős, és a hozzájárulás nem következik logikusan a célkitűzésekből, az elméletből vagy a módszerből.

A kutatóknak azt tanácsolják, hogy a hozzájárulást és az újdonságot egyértelműen fogalmazzák meg, és gondoskodjanak arról, hogy a tanulmány elején megfogalmazott állításokat az eredmények részben továbbvizslik. A szerkesztők megemlítik a feldolgozandó kéziratok jelentős mennyiségét, és annak fontosságát, hogy a kutatók a szerkesztő szemszögéből tekintsenek az előszűrés folyamatára, és megkönnyítsék számára a tanulmány újszerűségének egyértelmű megítélését, valamint azt, hogy az milyen hozzájárulást nyújt a folyóiratnak és annak olvasóinak.

Az ilyen típusú visszautasításokkal kapcsolatos, a kutatóknak szóló konkrét szerkesztői tanácsokat és útmutatókat a 4. táblázat részletezi.

4. táblázat: Kutatási hozzájárulás és újdonság

A szerkesztői visszautasítás kategóriája	A szerkesztői útmutató összefoglalója
Elégtelen kutatási hozzájárulás / Az újdonság hiánya	<p>A kísérőlevélben mutassa be a tanulmány újdonságát és jelentőségét. Csatoljon egy szakirodalom áttekintő táblázatot, amely bemutatja a hozzájárulást más lényeges cikkekhez képest.</p> <p>Nézzen a „szerkesztő lencséjén keresztül” és végezze el a 15 perces tesztet, amelynek során az absztraktot, a bevezetést, a módszertant és a következtetést 15 perc alatt átolvassák annak megítélése érdekében, hogy tartalmaz-e újszerű betekintést egy olyan kutatási jelenségbe, amelyről a szerkesztő addig nem tudott.</p> <p>Egyetlen témát fejtson ki az elejétől a végéig.</p> <p>A szerzőknek meg kell győzniük a szerkesztőket arról, hogy munkájuk megfelelő, nemzetközi jelentőségű hozzájárulást nyújt.</p> <p>A kutatók hajlamosak vagy túl- vagy alulértékelni munkájuk hozzájárulását. Figyeljen arra, hogy az absztraktban állított újdonság összhangban legyen a megállapításokban foglaltakkal.</p> <p>Mutassa be, hogy a kutatás hogyan illeszkedik a folyóirathoz, és magyarázza el, miért és hogyan növeli a folyóirat értékét, hozzájárulását és sokszínűségét.</p> <p>Határozza meg világosan, hogy milyen kutatási résekkel foglalkozik, és egyértelműen támassza alá az új hozzájárulásra vonatkozó állítást.</p> <p>Mindig figyeljen arra, hogy a tanulmány egyértelmű és jól megfogalmazott hozzájárulást nyújtson, ne hagyja ennek ismertetését az utolsó szakaszokra.</p>

3.4. A visszautasítás okai: elméleti és módszertani kérdések

A szerkesztők általában már a kézirat elbírálásának kezdeti szakaszában felmérik, hogy a tanulmány jelentős új elméleti és gyakorlati hozzájárulást nyújt-e. Azokat a tanulmányokat, amelyekben nem található koherens elméleti indoklás vagy kidolgozás, valószínűleg már a bírálati folyamat kezdeti szakaszában visszautasítják (Ashkanasy, 2010, Craig, 2010, Eden, 2009, Hulland, 2019). A módszertani pontosság a szerkesztői értékelés kezdeti szakaszának egyik legfontosabb része. A minőségi folyóiratok valószínűleg az előszűrés során visszautasítják azokat a kéziratokat, amelyek nem mutatnak be validált eredményeket, lényeges, időszerű adatokat és a módszertan alkalmazását, amely összhangban van a folyóirat céljaival és tárgykörével (Lake, 2020, Phillips, 2019, Stolowy, 2017, Tarafdar és Davison, 2021). A cikk írásában közreműködő szerkesztők kifejezték annak fontosságát, hogy a kutatók bizonyítsák egy lényeges, megalapozott elmélet és a módszertani pontosság egyértelmű alkalmazását. Dwivedi, Cheung és dr. Dubey professzorok kiemelik azon kéziratok negatív következményeit, amelyek egyszerűen egy jól bevált elméletet alkalmaznak és egy új kontextusban tesztelik azt, illetve az elméleti alátámasztás és megfontolás hiányát mutatják. Jones, Janssen, Viglia és dr. Dubey professzorok ebben a témában megfogalmazott véleménye szerint fontos, hogy a módszertan világosan elmagyarázza a kutatási folyamatot, és hogy a kutatók módszertanilag bizonyítsák a szükséges tudományos pontosságot, hogy megmutassák, a tanulmány kidolgozása megfelelő, illetve, hogy bemutassák a súlyos módszertani hibák hatásait. Duan professzor megvitatta a fogalmi zavart néhány kézirat esetében, amelyekben a kutatók úgy tűnik, nem megfelelő kutatási módszertant, helytelen mintavételi stratégiát alkalmaztak, vagy a kutatás adatelemzési szakaszában a pontosság hiányát mutatták. Ezeket a pontokat Conboy és Sigala professzorok is hangsúlyozzák, akik bemutatják a módszertanilag nem

megfelelő színvonalú kéziratok negatív következményeit, amikor a módszer nem ad választ a célkitűzésekre, vagy amikor a kutatók egyszerűen megismétlik a meglévő elméleteket új minták vagy kontextus felhasználásával anélkül, hogy bármi érdemlegeset hozzátennének a meglévő ismeretekhez. A kutatóknak azt tanácsoljuk, hogy egyértelműen mutassák be az elméleti és módszertani pontosságot, amely összhangban van a célfolyóirat tárgykörével, ahol a kézirat kiterjesztheti a jelenlegi elméleteket vagy módszertani megközelítéseket. A minőségi folyóiratoknak szánt tanulmányokban vegyes vagy több módszertani megközelítést kell alkalmazni, hogy egyedi nézőpontokat és újdonságokat kínáljanak.

Az 5. táblázatban részletesen ismertetjük a kutatóknak szánt szerkesztői tanácsokat és útmutatót az ilyen típusú visszautasításokra vonatkozóan.

5. táblázat: Elméleti és módszertani kérdések

A szerkesztői visszautasítás kategóriája	A szerkesztői útmutató összefoglalója
<p>A jelentős elméletalkotás hiánya / Nem épít fel vagy tesztel elméletet / Csak egy jól ismert elméletet tesztel</p>	<p>Tekintse át a vonatkozó elméleteket, és alkalmazza azokat érvei és/vagy javaslatai alátámasztására. Magyarázza el, hogyan járult hozzá az elméletfejlesztéshez a jelenlegi elméletek kiterjesztésével vagy új elméleti megértés, fogalmak vagy modellek kidolgozásával.</p> <p>Legyen pragmatikus annak értékelésében, hogy a tanulmány jelentős új elméleti és gyakorlati hozzájárulást nyújt-e.</p> <p>A kéziratoknak bizonyítaniuk kell, hogy megfelelően figyelembe veszik a terület lényeges elméleteit, és hogy hozzájárulnak az elméleti fejlődéshez.</p> <p>A keresztmetszeti adatokat tartalmazó egyetlen tanulmány valószínűleg nem teljesíti a magas színvonalú folyóiratok által elvárt hozzájárulás szintjét.</p> <p>A beküldött anyagoknak bizonyítaniuk kell az elméleti határok kiterjesztését és a meglévő viták előmozdítását.</p>
<p>A módszertani alátámasztás és a pontosság hiánya / Egyszer kitöltött, önbevalláson alapuló kérdőív</p>	<p>A beküldött anyagoknak nagyon jól kidolgozott módszertani részekkel kell rendelkezniük.</p> <p>A módszertannak világosan ki kell fejtenie a jelenség vizsgálatára irányuló kutatási folyamatot, és a megfelelő módszerekre, szakirodalomra és tudományos előzményekre kell támaszkodnia.</p> <p>A kutatóknak biztosítaniuk kell a kutatási módszertan erőteljességét és pontosságát, hogy a szerkesztő ne tekintse a beküldést „eleve hibásnak”, és ne utasítsa vissza az előszűrés során.</p>

4. Záró megjegyzések

A folyóirat szerkesztőinek azon feladata, hogy megítélje a beküldött kézirat minőségét és a benne rejlő lehetőséget, sokrétű tevékenység egy olyan keretrendszeren és folyamaton belül, amelynek célja a korrektség, miközben a folyóirat céljaira és tárgykörére jellemző pontosságot és a megfelelő eljárást képviseli. Ez a szerkesztői cikk megfogalmazza a szerkesztők fő szempontjait az előszűrés során történő visszautasítás fő okairól, valamint a kutatóknak javaslatokat és útmutatót nyújt arra vonatkozóan, hogyan kerüljék el a buktatókat, és hogyan juthatnak el a bírálói szakaszba egy jelentős, összefüggő, egyértelmű hozzájárulást és újdonságot tartalmazó tanulmány beküldésével. A kutatók értékes

betekintést nyerhetnek, ha a szerkesztő szemszögéből szemlélik a folyamatot, és elfogadják, hogy a szerkesztői asztalról való továbbjutást ki kell érdemelni, nem tekinthetik azt adottnak. A közreműködő szerkesztők javaslatai és útmutatói értékes és időszerű hozzájárulást nyújtanak a magas színvonalú, tudományos folyóiratokban publikálni kívánó kutatók ismereteihez.

Felhasznált irodalom

- [1.] Ansell, B. W., & Samuels, D. J. (2021). Desk rejecting: A better use of your time. *PS: Political Science & Politics*. <https://doi.org/10.2139/ssrn.3742867>
- [2.] Ashkanasy, N. M. (2010). Publishing today is more difficult than ever. *Journal of Organizational Behavior*, 31(1), 1–3.
- [3.] Armstrong, J. S., & Overton, T. S. (1977). Estimating nonresponse bias in mail surveys. *Journal of Marketing Research*, 14(3), 396–402.
- [4.] Balyakina, E. A., & Kriventsova, L. A. (2021). Rejection rate and reasons for rejection after peer review: a case study of a Russian economics journal. *European Science Editing*, 47, Article e51999.
- [5.] Bannister, F., & Janssen, M. (2019). The art of scholarly reviewing: Principles and practices. *Government Information Quarterly*, 36(1), 1–4.
- [6.] Billsberry, J. (2014). Desk-rejects: 10 top tips to avoid the cull. *Journal of Management Education*, 38(1), 3–9.
- [7.] Conboy, K. (2019). Being Promethean. *European Journal of Information Systems*, 28(2), 119–125.
- [8.] Conboy, K., Fitzgerald, G., & Mathiassen, L. (2012). Qualitative methods research in information systems: Motivations, themes, and contributions. *European Journal of Information Systems*, 21(2), 113–118.
- [9.] Craig, J. B. (2010). Desk rejection: How to avoid being hit by a returning boomerang. *Family Business Review*, 23(4), 306–309.
- [10.] Davison, R. M. (2017). Why are you submitting to the ISJ? *Information Systems Journal*, 27(5), 555–558.
- [11.] Dwivedi, Y. K., Hughes, L., Ismagilova, E., Aarts, G., Coombs, C., Crick, T., & Williams, M. D. (2021a). Artificial Intelligence (AI): Multidisciplinary perspectives on emerging challenges, opportunities, and agenda for research, practice and policy. *International Journal of Information Management*, 57, Article 101994.
- [12.] Dwivedi, Y. K., Ismagilova, E., Hughes, D. L., Carlson, J., Filieri, R., Jacobson, J., & Wang, Y. (2021b). Setting the future of digital and social media marketing research: Perspectives and research propositions. *International Journal of Information Management*, 59, Article 102168.
- [13.] Dwivedi, Y. K., Hughes, D. L., Coombs, C., Constantiou, I., Duan, Y., Edwards, J. S., & Upadhyay, N. (2020). Impact of COVID-19 pandemic on information management research and practice: Transforming education, work and life. *International Journal of Information Management*, 55, Article 102211.
- [14.] Dwivedi, Y. K., Wastell, D., Laumer, S., Henriksen, H. Z., Myers, M. D., Bunker, D., & Srivastava, S. C. (2015). Research on information systems failures and successes: Status update and future directions. *Information Systems Frontiers*, 17(1), 143–157.
- [15.] Eden, L. (2009). Letter from the Editor-in-Chief: JIBS status report – the first 18 months. *Journal of International Business Studies*, 40, 713–718.
- [16.] Elliott, C. (2018). Additions to the editorial team and how to avoid a desk reject. *Human Resource Development International*, 21(1), 1–2.
- [17.] Flanagan, J. (2021). Avoiding the desk reject. *International Journal of Nursing Knowledge*, 32(2), 87.
- [18.] Gregor, S. (2006). The nature of theory in information systems. *MIS Quarterly*, 30(3), 611–642.

- [19.] Hassell, H. J. (2021). Desk rejects widen inequalities within academia. *PS: Political Science & Politics*, 1–4.
- [20.] Hierons, R. M. (2016). The dreaded desk reject. *Software Testing, Verification and Reliability*, 1(26), 3-3.
- [21.] Hollenbeck, J. R. (2008). *The role of editing in knowledge development: Consensus shifting and consensus creation. Opening the black box of editorship*. London: Palgrave Macmillan
- [22.] Hulland, J. (2019). In through the out door. *Journal of the Academy of Marketing Science*, 47(1), 1–3.
- [23.] Janowski, T., & Janssen, M. (2015). Tribute to John Bertot and message from the incoming Editors-in-Chief. *Government Information Quarterly*, 32(2), 103–104.
- [24.] Jeyaraj, A., & Dwivedi, Y. K. (2020). Meta-analysis in information systems research: Review and recommendations. *International Journal of Information Management*, 55, Article 102226.
- [25.] Jones, O., & Gatrell, C. (2014). The future of writing and reviewing for IJMR. *International Journal of Management Reviews*, 16(3), 249–264.
- [26.] Kar, A. K., & Dwivedi, Y. K. (2020). Theory building with big data-driven research—Moving away from the “What” towards the “Why”. *International Journal of Information Management*, 54, Article 102205.
- [27.] Ketokivi, M. A., & Schroeder, R. G. (2004). Perceptual measures of performance: Fact or fiction? *Journal of Operations Management*, 22(3), 247–264.
- [28.] Lake, E. T. (2020). Why and how to avoid a desk-rejection. *Research in Nursing & Health*, 43, 141–142.
- [29.] Phillips, F. (2019). How to publish your research in Technological Forecasting & Social Change. *Technological Forecasting and Social Change*, 146, 488–490.
- [30.] REF2021. (2019). UK Research excellent framework - Panel criteria and working methods. Retrieved from, <https://www.ref.ac.uk/publications/panel-criteria-and-working-methods-201902/>
- [31.] Sigala, M. (2021). In search of originality and contribution in tourism research: An editor’s reflections and suggestions. *Journal of Hospitality & Tourism Management*, 48, 604–608.
- [32.] Stolowy, H. (2017). Letter from the editor: Why are papers desk rejected at? *European Accounting Review*, 26(3), 411–418.
- [33.] Sun, H., & Linton, J. D. (2014). Structuring papers for success: Making your paper more like a high impact publication than a desk reject. *Technovation*, 34(10), 571–573.
- [34.] Tarafdar, M., & Davison, R. M. (2021). The associate editor and senior editor roles in premier IS journals. *Information Systems Journal*, 515–520.
- [35.] Te’eni, D., Rowe, F., Ågerfalk, P., & Lee, J. S. (2015). Publishing and getting published in EJIS: marshaling contributions for a diversity of genres. *European Journal of Information Systems*, 24(6), 559–568.
- [36.] Viglia, G. (2021). What is next? *Psychology & Marketing*, 38(1), 5–6.
- [37.] Volmer, D. A., & Stokes, C. S. (2016). How to prepare a manuscript fit-for-purpose for submission and avoid getting a “desk-reject”. *Rapid Communications in Mass Spectrometry*, 30(24), 2573–2576.
- [38.] Warren, N. L., Farmer, M., Gu, T., & Warren, C. (2021). Marketing ideas: How to write research articles that readers understand and cite. *Journal of Marketing*, 85(5),42–57. <https://doi.org/10.1177/00222429211003560>